

ADVENT SZEMLE

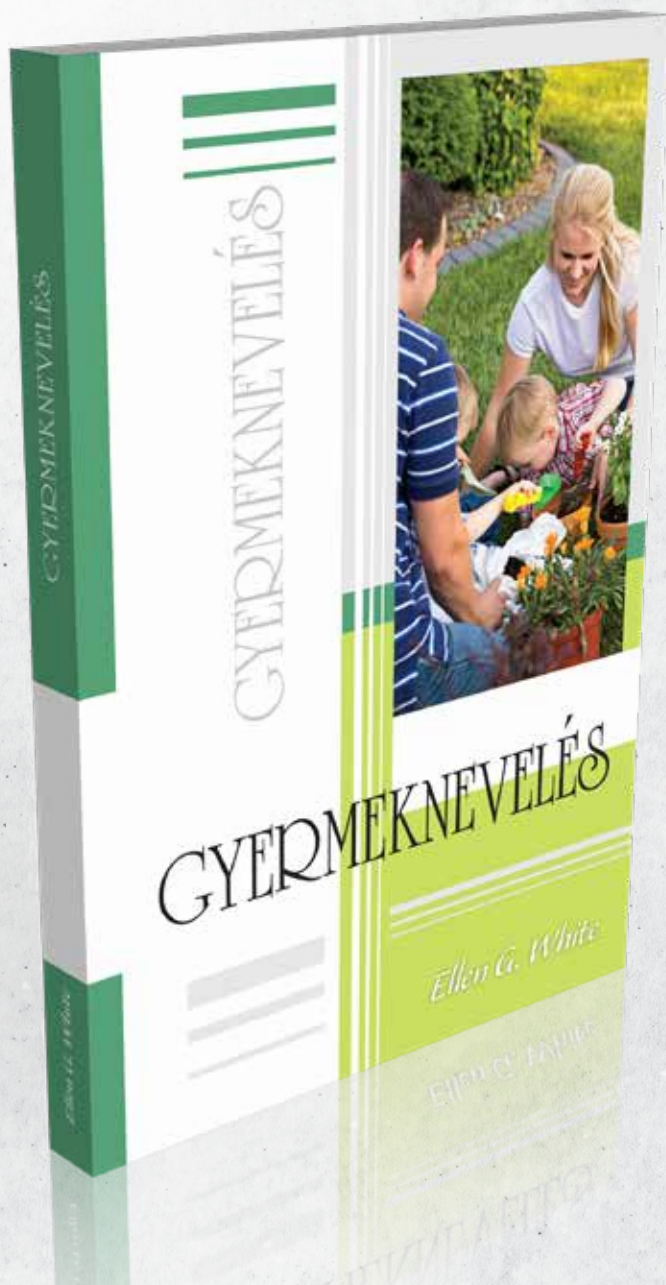
2022. JÚNIUS: JÉZUS – A JEL ÉS A CSODA + A PRÓFÉTÁSÁG LELKE, ISTEN ÁLDÁSA
NÉPE SZÁMÁRA! + KI A VÁROSOKBÓL! + NYÍLT NAPOK AZ ADVENTUS EGYETEMEN
+ JÉZUS KRISZTUS – AZ ŐTESTAMENTUM LEGFONTOSABB SZEMÉLYISÉGE
+ EGY HELY TÖRTÉNETE – LABIRINT 116 + AZ ÚR TŰZEI + KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK
A TEREMTÉS KÖNYVÉBEN

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁROKNAK



ADRA – Teljesített küldetés





Gyermeknevelés

A tény, hogy négy fiúgyermek anyja volt, megadta szerzőnknek a lehetőséget arra, hogy – személyes tapasztalatából származó tekintélyének és megértésének köszönhetően – bemutassa azokat az értékes tanításokat, amelyeket ő maga is Istentől kapott.

A másoknak bemutatott elveket saját családján belül is alkalmazta, ami bizalmat ébreszt olvasói szívében. Ellen G. White fegyelmezést, jellemalakítást, az értelem fejlesztését, a test építését és a lélek nemességét szolgáló részletes tanácsait kétségkívül értékelni fogja minden felelősségteljes, bölcs szülő.

evs
editura viață și sănătate

2022. JÚNIUS. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Fordította Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0756-059330; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361



AZ ELNÖK ÜZENETE – 2022. MÁJUS 6.

Tisztelt Krisztus-várók, kedves barátaim!

Ezekben a napokban, amikor tavaszba öltözött a természet, a Teremtő egy újabb szombat-napi találkozóra hív bennünket. Íme, a Szentírásban olvasható meghívás: „Igyekezünk tehát bemenni abba a nyugalomba... Mert aki bement az ő nyugalomába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáétól” (Zsid 4:10.11).

Az alábbiakban be szeretnék számolni önöknek az utóbbi két hét tevékenységeiről, és szeretnék önökkel együtt imádkozni azért, hogy Isten elküldje a megígért Vigasztalót, a Szentlelket minden adventista gyülekezetbe, amelyet az Ő jobb karja tart fenn (Jel 1:20).

Meglátogattam Marosvásárhelyen a leendő onkológiai kórház helyszínét. A képeken is jól kivehető, amint az épületek alapjain dolgoznak. Az építkezési anyagok árának emelkedése miatt késett néhány hetet a munkatelep megnyitása, de a tervezés „átstartolása” nyomán már reménnyel tekintünk a jövőbe. Ezenfelül a Brassó megyei Méhkerthen, a többfunkciós központunknál úgy néz ki, hogy időben befejeződnek a munkálatok, és abban reménykedünk, hogy még ebben az évben országos értekezleteket, találkozókat és képzéseket tarthatunk ott.

A comitet.adventist.ro honlapon bárki hozzáférhet az Unió 2022. április 18-án megtartott Végrehajtó Bizottsági Ülésének anyagához. Először történik meg, hogy a teljes dokumentáció elérhető mindazok számára, akik egyházunk országos projektjeiről szeretnének tájékoztatást kapni. Pál apostol szavaival élve, ez a „védelmünk azok ellenében, akik vádolnak” (1Kor 9:3). Az elmúlt év tevékenységeit mérlegelve, nagy örömünkre szolgált az a 18 vendég – ifjak, testvérek és presbiterek –, akik tevékeny jelenlétükkel megtisztelték a jelentések bemutatásának és megszavazásának alkalmait. Szeretnénk a továbbiakban is alkalmazni ezt a nyitott formátumot mind az egyházterületek, mind az Unió bizottsági ülésein. Ami pedig a meghozott döntéseket illeti, megemlítem az egyház állapotára vonatkozó tanácskozások eredményeit. Az elfogadott 15 határozat mellett, amelyek elérhetőek az interneten is, közzétettem a tanácskozás kivonatát, valamint a tanácskozáson részt vevők által feltett 100 kérdésre a válaszokat.

A „40 nap imádkozás” elnevezésű kezdeményezés révén egyházunk világszéles vezetése ismét imádkozásra szólít fel. Imádkozunk az Egyesült Államokban rövidesen megtartandó Generál Konferencia munkálataiért. Kihívások és meghatározó pillanatok előtt állunk, miközben igyekszünk megállni ebben a járvány utáni időszakban, a fegyveres konfliktusok és a politikai válságok, a természeti katasztrófák és a technológiai összetűzések közepette. Csak Isten kegyeleme tarthat meg, ha őszintén keressük a Szentlélek jelenlétét személyes és családi életünkben, küldetésünkben. E kitartó közbenjárással kapcsolatban dicséretesnek tartom, hogy április 30-án, szombaton este a romániai imacsoport is csatlakozott hivatalosan a világszéles adventista imalánchoz.

A Speranța Televízió első ízben sugárzott roma nyelvű evangelizációs sorozatot. A román feliratozással készült előadás-sorozat címe: „Mit tegyek, hogy üdvözlöljek?” (So te kărav te avav mântume?). A gábor testvérek által tartott előadások 2022. április 29. és május 8. között voltak

TARTALOM

3 Vezércikk

Aurel Neațu
Az elnök üzenete

5 Infó

A Végrehajtó Bizottság ülése
– 2022. április 18. – Nagyszeben

6 ADRA

Teljesített küldetés

8 Lelkiség

Dr. Constantin Dînu
Jézus – a jel és a csoda (III)

10 Prófétaság Lelke

Farkas Győző
A Prófétaság Lelke, Isten áldása
népe számára!

12 Elmélkedés

Dr. Daniel Nițulescu
Ki a városokból! (IV)

14 Adventus Egyetem

Emanuel Sălăgean
Nyílt napok az Adventus Egyetemen
– 2022. május 13–15.

16 Lelkiség

Dr. Dan Constantinescu
Jézus Krisztus – az Ótestamentum
legfontosabb személyisége (III)

19 Advent történelem

Leonida Ghioaldă
Egy hely története – LABIRINT 116 (II)

23 Elmélkedés

Dr. Ștefan Radu
Az Úr tüzei (I)

26 Teológia

Florin Lăiu
Kérdések és válaszok a Teremtés
könyvében (I)

31 Gyermekoldala

Alina Chirileanu
Lázár újra él!

URUNK, JÉZUS KRISZTUSUNKNAK ATYJA, AKIRŐL NEVEZTETIK MINDEN NEMZETSÉG MENNYEN ÉS FÖLDÖN: A TE DICSŐSÉGED GAZDAGSÁGÁÉRT ADD MEG, HOGY CSALÁDJAINK HATALMASAN MEGERŐSÖDJENEK A TE LELKED ÁLTAL. ADD, HOGY HIT ÁLTAL KRISZTUS LAKOZZÉK MINDEN KERESZTÉNY CSALÁDBAN!

követhető az interneten 21 órától, 23 órától pedig a Speranța Televízióban.

Ezen a héten hivatalos megbeszélést folytatam a parlamentben Kelemen Hunorral, Románia miniszterelnök-helyettesével. Balla Loránd és Dragoș Mușat lelkipásztorok társaságában azokról a lehetőségekről beszélgettünk, amelyekben együttműködhetünk a romániai adventista etnikai csoportok érdekében, és szó esett arról is, hogy miképpen dolgozhatunk ki közös projekteket.

Munkamegbeszélést tartottunk a Munténiai, Dél-erdélyi és Bánáti Egyházterületek vezető testületeivel a bizottsági üléseken, valamint két egyházterületben három felszentelésre jelölt lelkész kihallgatása kapcsán.

A Romániai Zsidó Hitközösségek Szövetsége meghívott Temesvárra a városi zsinagóga újbóli felavatására, amely alkalomból a közösség 150 éves fennállását is megünnepezték. Épp az ünnepi szertartás napján volt a 150. évfordulója annak, hogy az Osztrák-Magyar Birodalom császára felavatta a temesvári zsinagógát.

Végül meghívlak, hogy közösen imádkozzunk az egyház nagy családjáért, amelyet az utóbbi héten Romică Sîrbu lelkipásztor családi válsága miatt nehéz megpróbáltatás ért. Az esetről különben közleményt is kiadtam.

Isten azt akarja, hogy legyünk őszinték és boldogok. Mindenekelőtt azonban arra hív, hogy legyünk hűségesek. Azt ígéri, hogy ha felelős magatartást tanúsítunk, boldogság kíséri majd a napjainkat, és jólétben örvendhetünk kezünk munkájának.

Kedves testvérek, vállaljuk fel a hűség e próbatételét! Mindenekelőtt keressük a tökéletességet, és akkor a többi majd bőséggel megadatik. Imádkozzunk együtt: „Urunk, Jézus Krisztusunknak Atyja, akiről neveztetik minden nemzetség mennyen és földön: a Te dicsőséged gazdagságáért add meg, hogy családjaink hatalmasan megerősödjének a Te Lelked által. Add, hogy hit által Krisztus lakozzék minden keresztény családban! Add, hogy meggyökerezzünk a szeretetben mindannyian, szülők és gyermekek, és őrizd meg bennünket a kísértéstől! Légy irgalmas azokhoz a családokhoz, ahol szenvedés és nehézség ütötte fel a fejét, és gyógyítsd meg a sebeiket! Vigasztald meg a Sîrbu család tagjait, és tartsd meg őket a Te kegyelmedben! Tudjuk, hogy többet tehetsz kéreseinél, ezért dicsőítünk Téged minden nemzedéken át, örökkön örökké! Ámen!” (Ef 3:14-21 versei alapján.) ■

Aurel Neațu, a Romániai Unió elnöke

KÖZLEMÉNY ROMICĂ SÎRBU lelkipásztor helyzetével kapcsolatosan

Gyülekezeteink tagjainak figyelmébe

Tájékoztatjuk közösségünket, hogy Romică Sîrbu lelkipásztor lemondott a Romániai Unió Oktatási-, Káplán- és Profétaság Lelke Osztályának igazgatói tisztségéből.

Lemondásának oka, hogy 2022. május 2-án, közös megegyezés alapján, törvényesen felbomlott a házassága. Megjegyezzük, hogy nem Romică Sîrbu testvér kezdeményezte a válást, és a felek nem házastársi hűtlenségre, hanem személyes okokra hivatkoznak. Ennek következményeként Romică Sîrbu testvérünk elveszíti lelkési szolgálatát, így a felmondási idő lejárta után megszűnik a munkaviszonya az Egyházzal.

Váratlan és kifejezetten fájdalmas ez a helyzet. Sajnálattunkat fejezzük ki amiatt, hogy nem tehetünk semmit a Sîrbu család döntéseinek megváltoztatása érdekében. Ugyanakkor a félreértések elkerülése végett hangsúlyozzuk, hogy semmilyen lelkipásztori tevékenység sem egyeztethető össze az Isten és emberek előtt tett házassági fogadalom megszegésével.

Következésképpen lelki támogatást nyújtunk egyházunk mindazon tagjainknak, akiknek a családi élete nehéz helyzetbe került, hogy továbbra is tiszteletben tudják tartani a bibliai elveket és értékeket. Az Unió Bizottsága ezúton kéri a tagokat, hogy imádkozzanak a nehézségben levő család tagjaiért, és szálljanak síkra az egyre hevesebben támadott édeni házasság intézménye védelmében.

Rövidesen újabb közleményt adunk ki az érintett ügyosztályok tevékenységével és vezetőségével kapcsolatosan. „Maga pedig a békességnek Ura adjon néktek mindenkor minden tekintetben békességet” (2Thes 3:16).

A Romániai Unió bizottsága
Bukarest, 2022. május 2.



A VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁG ÜLÉSE – 2022. ÁPRILIS 18. – NAGYSZEBEN

A Romániai Hetednap Adventista Egyház országos vezetésének április 18-án megtartott ülésére hazánk különböző régióiból 18 laikus tag is meghívást kapott. Jelenlétük különleges jelentőséget kölcsönözött az összejövetelnek. A meghívottak – ifjak, testvérnők és presbiterek – jelen voltak a teljes ülés alatt, és tanúi lehettek a bemutatott jelentések megszavazásának is. Hozzájárultak a bizottság dokumentációjához elektronikus formában, részt vehettek a megbeszéléseken, kérdéseket tehettek fel és véleményt fogalmazhattak meg az egyházi projektekkel kapcsolatban. A lista alapján személyesen, illetve interneten keresztül 32 laikus tag és 21 lelkipásztor volt jelen. A munkálatok a nagyszebeni adventista imaházban zajlottak, és az esti órákban, 18,30 körül értek véget.

A rendezvény egy sor olyan akciónak a része, amelynek célja minél több laikust bevonni az egyházi szolgálatokba, ugyanakkor szeretnénk átláthatóbbá tenni a vezetői tevékenységet is. Minden tavasszal beszámoló ülést

tartunk az egyházterületek és az Unió szintjén, ahol az írott jelentések alapján elemezzük az elmúlt év tevékenégeit. Az Unió elnöke, titkára és kincstárnoka, valamint a különböző osztályok igazgatói személyes munkájukról referálnak, költségvetési beszámolóikat grafikai kimutatókkal, video-anyagokkal szemléltetik. A 2022. április 18-án bemutatott jelentések a comitet.adventist.ro egyházi hivatalos honlapon is megtekinthetők.

Szintén ezen a honlapon olvashatók a bizottsági határozatok, így a laikusokkal és a lelkipásztorokkal tartott tanácskozás nyomán megszavazott 15 javaslat is. A bizottság egy 2022. november 20-án tartandó rendkívüli közgyűlés összehívásáról is döntött, amelynek során az egyház működési szabályzatának bizonyos cikkei kerülnek módosításra.

Keressétek fel negyedévenként a comitet.adventist.ro honlapot, ahol tudomást szerezhetek egyházunk hivatalos irányvonalairól, döntéseiről és jelentősebb projekteiről.

Végrehajtó Bizottsági jelentések – 2022. április 18.

Az elnök jelentése – Aurel Neațu lelkipásztor
A titkár jelentése – Georgel Pîrlitu lelkipásztor
A kincstárnok jelentése – Emil Jigău lelkipásztor
A Lelkesi Osztály jelentése – Marius Andrei lelkipásztor
A Családi Osztály jelentése – Marius Andrei lelkipásztor
A Kiadványok és Etnikai Csoportok Osztály jelentése – Balla Loránd lelkipásztor
Az Egészségügyi Osztály jelentése – Dr. Anamaria Zanfir
A Szombatiskola és Személyes Szolgálatok Osztály jelentése – Daniel Brînzan lelkipásztor
A Misszió Osztály jelentése – Daniel Brînzan lelkipásztor
A Vallásszabadság és Közkapcsolatok Osztály jelentése – Dragoș Mușat lelkipásztor
A Kommunikációs Osztály jelentése – Dragoș Mușat lelkipásztor
Az Ifjúsági és a Gyermekszolgálatok Osztály jelentése – Ioan Gelu Poenariu lelkipásztor
Az Oktatási Osztály jelentése – Romică Sîrbu lelkipásztor
A Próféta Lelke Osztály jelentése – Romică Sîrbu lelkipásztor
A Zenei Osztály jelentése – Sebastian Felea
A Női Szolgálatok Osztály jelentése – Liliana Radu
A Sáfárság Osztály jelentése – Ciprian Șandru lelkipásztor
Jelentés a Bákóban, 2022 áprilisában tartott missziómunkáról

comitet.adventist.ro

Az egyházterületekkel, laikusokkal és lelkipásztorokkal folytatott tanácskozások nyomán született javaslatok

A munkamegbeszélések eredményeképpen a Végrehajtó Bizottság tagjai elé került egy javaslat-csomag, amely az alábbi webcímen tekinthető meg:

<https://comitet.adventist.ro/wp-content/uploads/2022/04/Propuneri-dupa-consultari.pdf>
<http://comitet.adventist.ro>



TELJESÍTETT KÜLDETÉS



502 703 dollár, 342 tonna szállítmány, 335 önkéntes, 177 gépjármű, 36 humanitárius konvoj Ukrajnába – együttérzésünk kifejezése az ukrainai menekültek iránt.



A Romániai ADRA első humanitárius konvoja már 3 nappal az ukrainai háború kitörése után átlépte az ukrán határt. A 2022. február 27. és május 5. közötti időszakban a Romániai Hetednap Adventista Egyház a Romániai ADRA szervezettel, valamint a hat egyházterülettel – Bánát, Moldova, Munténia, Olténia, Észak- és Dél-Erdély – közösen több mint 26 050 személynek nyújtott segítséget. Mindez a „Reménység Ukrajnáért” elnevezésű projekt keretében szervezett 36 humanitárius konvojnak köszönhetően valósulhatott meg. Tevékenységünk sikerét 335 önkéntesünk és 104 partnerünk biztosította. Meg kell említenünk 257 szponzorunk anyagi és pénzügyi támogatását is. Nagylelkűségük igazolta, hogy különbség van a szavak és a tettek között.

„Az Ukrainai Adventista Unió őszinte háláját fejezi ki a Romániai ADRA munkatársainak a támogatásért, amit az Ukrajna más régióiból érkezett menekülteknek nyújtottak. Az utóbbi három hétben több tonna szállítmány érkezett hozzánk. A háború kezdete óta Cernăuți valóságos raktárrá vált egész Ukrajna részére. Két gyűjtőközpontunk van Cernăuți-ban és egy a kárpátaljai Munkácson. Az ide érkező segélyeket továbbküldjük Ukrajna más régióiba. Nagyra becsüljük a Romániai ADRA munkatársainak odaadását, jóindulatát és nagylelkűségét, amit népünk iránt tanúsítanak. Kívánjuk, hogy az Úr áldja meg életüket és szolgálatokat, és küldje el Szentlelkét munkátok támogatására” – nyilatkozta Noszov Sztaniszlav, az Ukrainai Adventista Egyház elnöke.

„A Hetednap Adventista Egyház szolidaritást vállal azokkal az ukrainai menekültekkel, akik Romániában keresnek menedéket, vagy átutaznak országunkon. Az intézményeink és önkénteseink által nyújtott segítség mellett megnyitottuk az országunk területén levő központ-

jainkat, ezenkívül pedig a határon felmerülő igényeknek megfelelően egyházunk tagjai élelmet és szállást kínálnak a menekülteknek. Az Adventista Egyház részt vállal a kialakult helyzet megoldásában, és imádkozik az ukrainai válság békés rendezéséért, valamint a háború áldozataiért” – nyilatkozta Aurel Neațu, a Romániai ADRA és a Romániai Hetednap Adventista Egyház elnöke.

A „Reménység Ukrajnáért” elnevezésű projekt keretében adományozott 342 tonna szállítmány menekültekhez történő eljuttatása az Ukrainai ADRA, továbbá az Ukrainai Unió, a Nyugat-bukovinai, Kárpátaljai és Déli Egyházterület közös igénylése nyomán valósulhatott meg. A gyógyszerekből és étrend-kiegészítőkből, tisztálkodási szerekből, élelmiszerekből, ruhákból, tisztítószerekből, elsősegély-nyújtási eszközökből, ágybetétekből, takarókból, áramfejlesztőkből álló segély értéke meghaladta az 502 703 amerikai dollárt. Az adományok a beszarabiai régióba, Kárpátaljára és Odessza körzetébe kerültek, ahol Ukrajna más régióiból érkezett menekültek állomásoznak.

„A Romániai ADRA szívvel-lélekkel csatlakozott a háború nyomán kialakult jótékonyági tevékenységhez, hogy a „Reménység Ukrajnáért” elnevezésű projekt keretében segítséget nyújthasson az ukrainai menekülteknek. És amint az ilyen válságos időkben lenni szokott, a váratlan fájdalmak láttán azonnal megjelent a tettekre, emberbarát szolidaritás is. A menekültek helyzete felszólít bennünket a felelősségvállalásra és az együttérzésre, hiszen ilyenkor elsőbbséget élvez az élet és az emberi méltóság megőrzése. Az emberséges magatartás igazi próbája a válságos pillanatokban mutatkozik meg. Az ukrainai háborús helyzetben a Romániai ADRA együttérzésre szólít fel mindannyiunkat menekült embertársaink iránt.

A beszámolók és a statisztikák mögött emberi életek állnak, a maguk szomorú történeteivel, amelyek a szenvedésről és a veszteségekről szólnak, de a reménységről és az ösztönzésről is. Olyan emberek iránt kell kifejeznünk az együttérzésünket, akiket eddig nem ismertünk, de akiknek segítségre van szükségük” – nyilatkozta Robert Georgescu, a Romániai ADRA igazgatója.

A Romániai ADRA 1990-től kezdődően kezdeményez olyan fejlesztési projekteket, amelyek a teljes lakosságra hatással vannak. Az „Igazság. Együttérzés. Szeretet” jelszótól vezérelve a Romániai ADRA örömet és reménységet igyekszik vinni az általa támogatott személyek életébe, mivel jobb jövőt, emberi értékeket és méltóságot hirdet. A Romániai ADRA a Hetednapi Adventista Egyház világszerte jótékonyági szervezetének, a Nemzetközi ADRA Alapítványnak a része, mely több mint 118 országban tevékenykedik. Vezérelveként az együttérzést a gyakorlatiassággal ötvözi, és faji, nemzeti, politikai vagy vallási megkülönböztetés nélkül szólítja meg az embereket, mert célja, hogy minden ember úgy élhessen, ahogy azt Isten eltervezte.

Hazánkban és országunk határain kívül a Romániai ADRA a „Reménység a bevándorlókért” elnevezésű pro-

jekt révén már 2015-től kezdődően támogatja a menekülteket, a be- és kivándorlókat. Akik szeretnének részt venni a „Reménység Ukrajnáért” nevű projektben, a következő módon tehetik meg:

- önkéntes munkát vállalva, ha kitöltik a következő űrlapot: „Voluntari pentru refugiații din Ucraina”;
- anyagi hozzájárulással (különösen egészségügyi cikkekre van szükség, de élelmiszerre, tisztasági eszközökre és ruhaneműre is);
- az ADRA bankszámlájára átutalt pénzzadományok által;
- közvetlen adományozással az adra.ro/doneaza honlapon, ahol meg kell jelölni a kedvezményezett projekt nevét: „Speranță pentru Ucraina”;
- a 8845-ös telefonszámra küldött 2 euró feláras SMS-sel (az üzenetben fel kell tüntetni az „ADRA” szót). ■

**AZ EMBERSÉGES
MAGATARTÁS IGAZI
PRÓBÁJA A VÁLSÁ-
GOS PILLANATOK-
BAN MUTATKOZIK
MEG. AZ UKRAJNAI
HÁBORÚS HELYZET-
BEN A ROMÁNIAI
ADRA EGYÜTTÉR-
ZÉSRE SZÓLÍT FEL
MINDANNYIUNKAT
MENEKÜLT EMBER-
TÁRSAINK IRÁNT.**

A Romániai ADRA



JÉZUS – A JEL ÉS A CSODA (III)

A harmadik lehetőség: a tizenharmadik tanítvány

A TANÍTVÁNYOKAT AZ OK ÉRDEKELTE, JÉZUS AZONBAN A CÉLRA TERELTE A FIGYELMÜKET.

A rabbikhoz hasonlóan, akik bizonyos értelemben a peripatetikus iskola¹ módszereit alkalmazták, Jézus is áthaladt tanítványaival a salamoni templom udvarán. Jn 9. fejezetében azt olvassuk, hogy ott találkoztak a vak emberrel. A tanítványok megálltak. Képzeljétek el a világatlan embert: lépteket hall, összerezzen... A közeledő személyek megállnak – a szíve hevesebben kezd verni. Vajon kap valami könyöradományt, vagy ismét gyalázó megjegyzéseket kell hallania? A rabbik úgy hitték, hogy ez az ember azért született vakon, mert a szülei vétkeztek. Ekkor hirtelen kérdést hall: „Mester, ki vétkezett, ez-e vagy ennek szülei, hogy vakon született?” A tanítványok a rabbikhoz és azok tanítványaihoz hasonlóan csak két lehetőséget tartottak szem előtt.

Mintha nem Jézus iskolájába jártak volna. Jézus így válaszolt: „Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei.” **Jézus látta a harmadik lehetőséget:** „Azért született így, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai.” A tanítványokat az ok érdekelte, Jézus azonban a célra terelte a figyelmüket: „Hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai”. **Jézus volt az EMBERI ÁLLAPOT MEGÉRTÉSÉNEK CSODÁJA!**

Ezután következett a „kezelés”: Jézus két sárgolyót készít, amit a beteg szemére tesz. Hogy miért? Önök mit tennének először, miután sár kerülne a szemükre? Elmennének megmosdani. Jézus viszont nem akárhová küldi őt: „Menj el, mosakodjál meg a Siloám tavában”, amely, szintén János szerint, egy új, titokzatos perspektívát tár elénk, „ami azt jelenti: Küldött”.² Furcsa részlet.

A Siloám medencét Kr. u. 70-ben, a római hódítás idején betömték, majd 2004-ben ásták ki újra. A Jeruzsálem dél-keleti részén található medencének annyira tiszta volt a vize, hogy az a hiedelem járta, hogy még a leprát is képes megtisztítani.³ Elképzelem, amint a sáros szemű ember a Templomhegyről elbaktat a Siloám taváig. A járókelők ráförmednek, hogy mossa már meg a szemét. Valószínűleg volt, aki vizet akart adni neki, mert nem tudta, hogy ő nem lát. De a vak ember biztosan visszautasította a segítséget, hiszen ő egy dolgot tudott: „Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonyosan az én tanítványaim vagytok; és megismeritek az igazságot, és az igazság

szabadokká tesz titeket.”⁴ Belső látása vezette őt a „Küldöthöz”. Fizikai látása csupán annak a jele és „igazolása” volt, hogy ő máris lát...

Ő volt a tizenharmadik tanítvány... Akit elismertek az akkori tanítómesterek.

Figyeljük meg a Jn 9:2-40 versekben található szakaszokat:

A tanár elméletet tanít: A tanítványok azon kérdésére, hogy ki vétkezett, Jézus a következőképpen válaszol: Nem azért vak, mert ő vétkezett, vagy mert a szülei vétkeztek. Azért született vakon, hogy nyilvánvalókká legyenek Isten dolgai. Amíg nappal van, végeznünk kell annak dolgait, Aki elküldött. Közeleg az éjszaka, amikor már senki sem dolgozhat. Amíg e világban vagyok, addig kell világítanom. (2-5. v.).

A tanár gyakorlati oktatást nyújt: „Ezeket mondván, a földre köpe, és az ő nyálából sárt csinálta, és rákené a sarat a vak szemére, és monda néki: Menj el, mosakodjál meg a Siloám tavában (ami azt jelenti: Küldött).” (6-7. v.).

A kísérletet gyakorlatias módon folytatja a diák: „Elméne azért és megmosakodék, és megjőve látva” (7. v.).

A vizsgáztató bizottság kérdéseket tesz fel: „Te mit szólnál róla, hogy megnyitá a szemeidet?” (17. v. e.r.).

A diák azt a választ adja, amittől a vizsgáztató bizottság leginkább tartott: „Ő pedig monda: Hogy proféta” (17. v.).

Az újabb vizsgán a diák felteszi a fogas kérdést, amire már a képzett tudósok sem képesek válaszolni: „Másodszor is szólíták azért az embert, aki vak vala, és mondának néki: Adj dicsőséget az Istennek; mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös. Felele azért az és monda: Ha bűnös-e, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok. Újra mondák pedig néki: Mit csinált veled? Mi módon nyitotta meg a szemeidet? Felele nékik: Már mondtam néktek és nem hallátok: miért akarjátok újra hallani? Avagy ti is az ő tanítványai akartok lenni?” (24-27. v.).

A záróvizsga eredménye: „Te vagy annak a tanítványa; mi pedig a Mózes tanítványai vagyunk. Mi tudjuk, hogy Mózeszel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való” (28-29. v.).

Személyes kutatásai alapján a diák előadja a záróvizsga következtetéseit: „Felele az ember és monda nékik: Bizony csodálatos az, hogy ti nem tudjátok, honnan való, és az én szemeimet megnyitotta. Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket; hanem ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg. Öröktől fogva nem hallaték, hogy vakon születtnék szemeit valaki megnyitotta volna. Ha ez nem Istentől volna, semmit sem cselekedhetnék” (30-33. v.).

A diák megvédi „Master of Divnity” szakdolgozatát témavezető Tanára előtt: „Hiszel-é te az Isten Fiában? Felele az és monda: Ki az, Uram, hogy higgyek benne? Monda pedig néki Jézus: Láttad is őt, és aki beszél veled, az az” (Jn 9:35-37).

A diák teljes (elméleti, tapasztalati és alkalmazott) ismeretet szerez: „Az pedig monda: Hiszek, Uram. És imádá Őt” (38. v.).

Jézus volt a TANÁR!

Amikor tapasztalatból tanulsz, lerövidülhet az iskolai időszak. Három és fél év helyett – ennyi időre volt szükségük az első tanítványoknak – a vakon született ember „látogatás nélküli tagozaton” végezte el a képzést, miközben egyetlen szakaszt sem hagyott ki. Ilyen az, amikor te magad vagy a tananyag...

Képzeld el a meggyógyult vakot! **Kettős csoda történt:** mivel vakon született, az agya sem „látott”, noha a szemei már meggyógyultak.⁵ „Miért vagy ilyen vidám épp szombatnapon?” – kérdezhették tőle a konzervatív farizeusok. Vagy: „Honnan jössz, és miért emeled gyakran magasba a tekintetedet?” – vallathatták a templom felé vezető úton szembejövő kíváncsi képmutató írástudók. „A Küldött tavától!” **A Küldöthöz... küldött!** De egyetlen farizeus sem volt hajlandó kilépni konzervativizmusának vagy kíváncsiságának komfortzónájából, hogy megkérdezze, ki is ez a Küldött. **Hiszen ezzel el kellett volna ismernie azt is, Aki küldte Őt! És ha látni akarod Mindkettőt, akkor kettős csodára van szükséged!** Előbb azonban be kell ismerned, hogy vak vagy. „Avagy mi is vakok vagyunk-é?” (Jn 9:40)...

Jézus volt a KÜLDÖTT! Viszont sokkal többen voltak vakok...

Vakok vagy küldöttek! Ezen a téren azonban már nincs harmadik lehetőség...

„Aki megfürödött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta...” (Jn 13:10). ■

1. Az arisztotelészi iskolát nevezték peripatetikus iskolának (a görög *peripatein* szó jelentése: sétálni), mivel a tanítások úgy zajlottak, hogy a tanítómester a tanítványai kíséretében az iskola kertjében sétálgatott. <https://www.art-emis.ro/stiinta/conceptul-antic-si-traditional-in-evolutia-educatiei-2>

2. A héber Siloám név a *küldeni* cselekvő igéből származik. A zsidó hagyomány szerint 1Móz 49:10 versében az eléggé homályos jelentésű „Silo” név a Messiásra utal. A sátoros ünnep idején a templomban a Siloám tavából merített vizet használták. A „Küldött” név lényegében szójáték, ami mind a tóhoz küldött vakra, mind pedig Jézusra, az Atya küldöttére értendő. <https://hermeneutics.stackexchange.com/questions/2744/why-is-the-blind-man-in-john-9-sent-to-the-pool-that-means-sent>

3. <https://www.nbcnews.com/id/wbna6750670>

4. Jn 8:31-32

5. Két Nobel-díjas tudós, Hubel és Wiesel 1964-ben kezdett kutatásokat végezni állatokon, és összefüggést mutattak ki a retina és a nyakszirti lebenyben található látókéreg között. Bebizonyították, hogy ha az állat egyik szemét 3 hónapra letakarták, a letakart szemmel ellentétes oldalon elhelyezkedő egyes agykérgi látóidegek még akkor sem választottak a fényingerekre, miután szabaddá tették a közvetlenül az egyed megszületése után bevarrt szemhéjakat. Ezenkívül kimutatták, hogy a nyakszirti lebenyben található, a látást elősegítő mintegy 84 idegsejt közül csupán 1 reagált az eltakart szemtől érkező fényingerekre, a többi 83 az el nem takart szemtől érkező fényingerekre reagált, noha ezek az idegsejtek az eltakart szemhez tartozó lebenyrészben találhatók. <https://embryo.asu.edu/pages/david-h-hubel-and-torsten-n-wiesel-s-research-optical-development-kittens>

A TAPASZTALAT ÉRTÉKE CONSTANTIN DINU



**AMIKOR TAPASZTALAT-
BÓL TANULSZ, LERÖ-
VIDÜLHET AZ ISKOLAI
IDŐSZAK. A VAKON
SZÜLETETT EMBER
HÁROM ÉS FÉL ÉV
HELYETT „LÁTOGATÁS
NÉLKÜLI TAGOZATON”
VÉGEZTE EL A KÉPZÉST,
MIKÖZBEN EGYET-
LEN SZAKASZT SEM
HAGYOTT KI. ILYEN AZ,
AMIKOR TE MAGAD
VAGY A TANANYAG...**



Dr. Constantin Dinu, az orvostudományok doktora

A PRÓFÉTASÁG LELKE, ISTEN ÁLDÁSA NÉPE SZÁMÁRA!

És lészen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. Sőt még a szolgákra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az én lelkemet. És csodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tüzet és füstoszlopokat. A nap sötétségg válik, a hold pedig vérré, minekelőtte eljő az Úrnak nagy és rettenetes napja. De mindaz, aki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül; mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lészen a szabadulás, amint megígérte az Úr, és a megszabadultak közt lesznek azok, akiket elhív az Úr! Jóel 2:28-32.

Isten népe Jóel idejében krízishelyzetben volt. Elszakadtak Istentől, elmaradtak az áldások, sőt, különböző csapások sújtották őket. Isten megtérésre hívta a népet. „Szánalomra indult az Úr országa iránt, és könyörült népén” (Jóel 2:18). A megszanás és könyörületesség eredménye földi áldásokat és az Úr Lelkének kitöltését eredményezte. Az áldásnak a Szentlélek kitöltésében való megnyilvánulása az „Úr napja”-val van kapcsolatban (31.v.) Ez az ígélet kétszer teljesedik Isten népe életében. Először Jézus első eljövetele után, másodszor pedig Jézus második eljövetele előtt.

A tanítványok Jézus keresztre feszítésekor teljesen reményvesztettek voltak. Nagyon mélyen csalódtak. Állapotukat az változtatta meg, hogy találkoztak a feltámadt Üdvözítővel. Jézus mennybemenetelekor megígérte visszajövetelét és a Szentlélek kitöltését. „Veszték erőt, miután a Szentlélek eljön reátok” (ApCsel 1:8).

„Amikor a tanítványok az Olajfák hegyéről visszatértek Jeruzsálemba, az emberek bánat és levertség helyett örömet és győzelmet olvastak le arcukról. Már nem szomorkodtak szertefoszlott reményeik miatt. Látták a feltá-

madt Üdvözítőt, és búcsúzása alkalmával tett ígérete állandóan a fülükben csengett.” (Ellen G. White: Apostolok története, 24. o.)

Az a nap a tanítványok számára mélységes, komoly töredelem és önvizsgálat ideje volt. Pünkösdkor a Lélek túlradva szállt az imádkozó tanítványokra. Isten kiárasztotta áldását az apostolokra. Lelki ajándékokat, köztük a legszembetűnőbbet: a nyelvadományt adta nekik.

Ellenfelek vádjára, hogy édes bortól részegedtek meg, Péter így válaszol: „Mert nem részegek ezek, amint ti állítjátok, hiszen a napnak harmadik órája van. Hanem ez az, ami megmondott Jóel prófétától” (ApCsel 2:15-16), és idézi Jóel 28:31 versét. Isten ígérete az apostoli korban teljesült.

Isten ígéréteinek a Jézus második eljövetele előtti időben is teljesednie kell. Az adventvárók 1844. okt. 22-e után krízisen mentek keresztül. Várták az Urat, de nem jött el. Csalódásuk nagy volt. Egy részük továbbkutatta az Írást, keresve, hogy mi a magyarázata a csalódásnak. Az Úr „szánalomra indult” hűségesei fájdmán, önvizsgálatán, és meghallgatta imáikat.

Ellen G. White így írja le tapasztalatát:

„Mialatt a családi oltárnál imádkoztunk, Isten Szentlelke kiáradt rám, és én elragadtattam messze e sötét világ fölé. Kerestem a földön maradt, Jézust váró népet, de nem találtam. Egy hang szólt hozzám: Tekints ismét abba az irányba, de nézz egy kissé feljebb! Ismét arrafelé tekintettem, és most egy keskeny, egyenes ösvényt pillantottam meg, amely magasan a világ fölé emelkedett” (Tapasztalatok és látomások, 10. o.). Ezután Isten 70 éven keresztül adott üzenetet, eligazítást, bátorítást, tanítást népének Ellen G. White szolgálatán keresztül. Ez az ajándék még mindig hat. Isten áldása a „késői eső” kiáradásakor fog tetőzni.

A prófétaság lelke kifejezésben a hangsúly a Lelken van, Aki egyeseket prófétává tesz. A fogalom tehát a Szentlélek bizonyos tevékenységére vonatkozik.

A prófétaság lelkét szélesebb értelemben a prófétaság lelki ajándékára vonatkoztatjuk. Jel 12:17 és 19:10 alapján hisszük, hogy a maradék egyház ismertetőjele. Az Írás utolsó időre vonatkozó ígérete ez, amely Ellen G. White munkásságában nyilatkozott meg.

Isten megígérte, hogy kitölti Lelkét minden testre. Az Ószövetség korában csak időlegesen és csak egyes emberek esetében töltetett ki a Szentlélek. (Dávid, Illés, Elizeus, Ézsaiás, Mikeás, stb.) A 28-29 versek alapján azonban korunkban minden ember részesülhet a Szentlélek kiáradásában. Ez az az Erő, Ami megelevenít, Aki nélkül nincs lelki élet. A Lélek előtt nincs társadalmi vagy rendi korlát. Nem személyválogató.



El Greco (1541–1614): Pünkösöd (részlet)

Az ifjak és a vének egyaránt részesülhetnek belőle. Lesznek, akik a prófétálás lelki ajándékát kapják. Nincsenek kizárva az áldásból a társadalom szerény tagjai és a szolgák sem.

Minden hívő ember kapott lelki ajándékot. Nincs senki, akit Isten nem ajándékozott volna meg. Ez az alapja annak, hogy a gyülekezet elvégezhesse küldetését. Bármilyen egyszerű vagy, Isten Téged is megáld, Rád is számít!

Az ígéret így szólt: „*minden test*”. De hát prófétál-e mindenki közülünk, kap-e látomásokat, ahogy E. G. White?

A Biblia tanítása világossá teszi, hogy nem mindenki kapja ugyanazt a lelki ajándékot (1Kor 12:4.kk.). De amit Isten az egyháznak adott Ellen G. White szolgálatán keresztül, nem a mindannyiunké? Írásai nem intenek, tanácsolnak, feddnek és segítenek mindenkit? Nem ihletett magyarázója-e a Szentírásnak, és nem a mienk mindez? Nem építi valamennyiünket? És ezeket tovább adva, bizonyos értelemben nem „prófétálunk-e”? Sőt, ha az egyházon kívüliek olvassák és megszívlelik, nem áldás az számukra is?

Ha mindenkinek szól az ígéret, miért nem részese mindenki az áldásoknak? Mert nem mindenki igényli.

„A Szentlélek ígérete nem korlátozódik sem korra, sem fajra... Az idők folyamán Krisztus nem változtatott búcsúzáskor tett ígéretén, hogy elküldi követőinek a Szentlelket... Hogy ígéretének teljesevése azonban nem észlelhető olyan mértékben, ahogy lehetne, abban keresendő, hogy az ígéretet nem értékelik annyira, ahogy kellene.” (Apostolok története, 33-34. o.)

Az ígéret a Jézus eljövételét megelőző időszakban nyilatkozik meg majd nagy mértékben. A csodajelek, amelyekről szó van, Jézus eljövételének előjelei. Az előjelek zöme már bekövetkezett (30-31. vers). Ez azt jelenti, hogy az ígéret idején élünk. Ne csak a jelekre figyeljünk, ne csak a természeti jelenségek felé legyünk nyitottak, hanem lássuk meg, hogy az ígéret idejében élünk, amikor Isten a pünkösdi beavatkozásához hasonlóan ismét cselekedni akar; amikor „szánszalomra” indul, mert látja, hogy „szegények, nyavalyások és vakok” vagyunk; amikor Lelkét szemgyógyító írként akarja közömbös népének felajánlani, hogy meglássa lelki ínségét és szükségletét, de az ígéretet is, amely kielégítené azt.

A végső krízisben az utolsó napok megpróbáltatásait senki sem kerülheti el. De van Megtartónk! Aki bizalommal segítségül hívja az Úr nevét, az megmenekül (32. vers). Az Úr nevébe vetett hit szabadulást ad. Amikor az Úr kijelenti nevét (2Móz 3:14), benne önmagát, lényegét jelenti ki. A név segítségül hívása a név Tulajdonosának szabadító erejébe vetett bizalmat fejezi ki. Bízni csak abban tudunk, akit megismertünk, akivel tapasztalataink vannak. Ki bízna idegenre a pénzét, a gyermekeit vagy a lakása kulcsait? Csak ha megismerted Istent, van bizal-

mad Benne. És ki által ismerteti meg magát? Lelke által, „*Aki elvezet minden igazságra*”.

Ismered Őt, aki úgy szeretett, hogy egyszülött Fiát adta érted? A szabadulás Sion hegyén és Jeruzsálem-ben lesz. Ez Isten népének a lakóhelye, a gyülekezet. Isten még ma is egyházát használja fel szándékainak ki-nyilatkoztatására ezen a Földön.

„A Mindenható Lelke készíti az emberi szíveket, és mindazok, akik befolyásának engednek, Isten igazságának tanúi lesznek.” (Apostolok története, 360. o.)

Akik népéhez tartoznak, akiket megjelölt és elpecsételt, azok az övéi, azok számíthatnak a szabadítására. Náluk van a bizonyosságtétele, ami a Próféta-ság Lelke.

A megszabadultak közt lesznek azok, akiket elhívott az Úr, akik elhagyták a világot, akik életközös-ségbe léptek az Úrral.

Elhagytad a világot? Megtaga-dod kívánságait? Nem vagy-e fél lábbal itt, fél lábbal ott? Életközösségben vagy Jézussal? Elfogadtad Őt, olvasod Igéjét, hallgatsz tanítására, imá-dod Őt, engedelmes vagy Neki?

„A megtérő bűnösnek, aki éhezi és szomjúhozza az igazságot, a Szentlélek kinyilatkoztatja Isten Bárányát, aki hordozza a világ bűneit.” (Apostolok története, 35. o.)

Ez nemcsak a megtartás, hanem a Szentlélek kiárasztásának feltétele is. Isten áldásának ígéretével ajándékoz meg bennünket. Látja állapotunkat, nyomorunkat, kudarcainkat, és látja mindezek okát is. És nála van az or-vosság!

Mindergyikünkre ki akarja árasztani Lelkét, a késői eső ígéretét. Fel akar készíteni a földünkre következő utolsó nagy krízisre. Meg akar tartani, győztessé akar tenni. Lelke készítet arra, hogy megnyissuk szívünket áldásai előtt. Legyünk hálásak a prófétai eligazításért, amelynek segítségével eligazodhatunk korunk bonyolult útvesztőiben. Örüljünk annak a bizonyosságnak, hogy Isten népe vagyunk.

Szívleljük meg az alábbiakat: „Ha tehát a Szentlélek az erő közvetítője, akkor miért nem éhezünk és szomjú-hozzuk a Lélek adományát? Miért nem beszélünk erről, és miért nem tesszük imáink és prédikációink tárgyává?” (Apostolok története, 34. o.)

Bárcsak a fenti kérdő mondatok kijelentő monda-tokká, igenné és ámenné válnának!

„Bízzatok az Úrban, a Ti Istenetekben, és megerősít-tettek; bízzatok az Ő prófétáiban, és szerencsések lesztek!” (2Krn 20:20.) ■

A LÉLEK KITÖLTETÉSE FARKAS GYÖZÖ



LESZNEK, AKIK
A PRÓFÉTÁLÁS
LELKI AJÁNDÉKÁT
KAPJÁK. NINCSENEK
KIZÁRVA AZ ÁLDÁS-
BÓL A TÁRSADALOM
SZERÉNY TAGJAI ÉS
A SZOLGÁK SEM.

Farkas Győző, lelkipásztor, Észak-erdélyi Egyházterület



KI A VÁROSOKBÓL! (IV)

Mire kell figyelniünk egy vidéki ház kiválasztásakor?

1. A munkahelyünk legyen elérhető közelségben, vagyis átlagosan 15–30 kilométernyi távolságon belül. Figyelni kell az utak járhatóságára is, főleg a téli időszakban. Ne **rejtőzzetek elérhetetlen helyre!** Ott telepedjete le, ahol mások is élnek a közelben. Eszembe jut erre az egyik legjobb példa, a mezőmésesi „Gósen-negyed”. A település adventisták lakta része nagyjából 16 kilométerre fekszik a kiváló egészségügyi és oktatási infrastruktúrával rendelkező Marosvásárhelytől. A Gósen kibbutz („kibbutz”: földművelők lakta kis falu Izraelben) alig néhány száz méter távolságra fekszik az adventista szanatóriumtól, a gyülekezettől, pár kilométeres körzetben pedig más lehetőségek is elérhetők. Egy másik találó példa a Prahova megyei Câmpinától csak néhány kilométerre lévő Urleta falu, amely 27 kilométerre fekszik Ploiești-től, 83 kilométerre Brassótól, és 102 kilométerre Bukaresttől. A helyszín tehát megfelel az ihletett tanácsok által javasoltaknak. Természetes környezetben, de közel a városokhoz, iskolákhoz és munkahelyekhez. Urletán több hívó testvérünk épített magának házat, így alakult meg az úgynevezett adventista „falu”.

2. Figyeljünk arra is, hogy a birtok rendelkezzen közművesítéssel! Mindenképp szükség van elektromos- és telefonhálózatra, újabban azonban már zöld (megújuló) energiaforrásokat is felhasználhatunk. Nagyon sok helységben nincs kiépítve az ivóvíz- és csatornahálózat, viszont ez a hiányosság sem pótolhatatlan. A megfelelő vízhozam érdekében alaposan meg kell vizsgálni a talajvíz szintjét és minőségét. A városhoz közeli településeken az internetkapcsolat is kielégítő. Az ifjabb nemzedék körében pedig egyre népszerűbb a távmunka fogalma, ami komoly előnyt jelenthet azok számára, akik vidékre szeretnének költözni.

3. A közelben legyen iskola, gyülekezet, és legyenek adventista szomszédok is. Bár nem javallott a kolonizáció, mégis hasznos lehet, ha a közelben van iskola, gyülekezet és néhány adventista szomszéd. Jó, ha mind az iskola, mind a gyülekezet közszállítással is elérhető.

4. A birtok megvásárlása. Ellen G. White szerint ajánlott, hogy a terület legyen a sajátunk. Fokozott figyelmet kell fordítani a telek jogi státuszára, a naprakész dokumentumokra.

5. A családi kert. Figyeljünk oda a termőföld minőségére! Egy amerikai közmondás szerint „minden megspórolt dollár egydollárnyi nyereséggel ér fel”. Jó termő-



földben egészséges növény terem. „Ha bőséges hozamú kertre vágysz, figyelj arra, hogy naponta legalább 5–6 órán át érje napfény, és az a legjobb, ha egyáltalán nincs árnyékos része.” „A talaj legyen jó vízelvezető. Nem megfelelő az a terület, ahol napokon keresztül megáll a víz.” „Növénytermesztésre megfelelő a föld, a homok, a humusszal (lebomlott növényi maradványokkal vagy madár- illetve állatürülékkel) dúsított agyag. A talajt mindenekelőtt **termékennyé** kell tenni. **Ha nem akarunk csalódni, az első évben csupán 60%-os hozamra számítsunk.**”³

6. Mekkora területre van szükség? Ház építéséhez és kert kialakításához elég egy félholdnyi telek (1 hold = 4000 m²). Ha a terület eléri az 1 holdat, elég helyünk lesz egy ház felépítéséhez, egy kert kialakításához, és még az állatok számára is építhetünk menedéket. Ha legelőt is szeretnénk az állatok számára, legalább 2–3 hold területre lesz szükségünk. Egy szarvasmarháának kétholdnyi legelő kell, viszont 2 kecskének már 1 hold is elég. Ajánlatos legalább 2 kecskét tartani, mivel a tenyésztése csak a fele a szarvasmarháénak. Nagyon hasznos lehet néhány család méh is. A vegetáriánus családok számára azonban bőségesen elegendő az egyholdas terület.

7. A földterületet meg kell tisztítani a fáktól. Mindazon túlmenően, hogy tűzfára is szükségünk lesz, a termőterületet meg kell tisztítani a fáktól.

8. További kényelmi tényezők. Nem elhanyagolandó a víz bevezetése, a központi fűtés rendszerének kiépítése és a fürdőszoba.

Hajdanán Amerika megalapítói elhagyták szülőföldjüket egy darabka földért az Új Világban, mert ott valásszabadságnak örvendhettek. Így voltak ezzel adventista elődeink is, akik számos nehézséggel szembesültek, és kifejezetten egyszerű életvitelt folytattak azért, hogy megvalósíthassák álmaikat. Hasonló áldozatokat kell hozniuk azoknak is, akik vidékre költöznek.

TANÁCS: Akinek lehetősége van rá, tartson fenn egy város közeli házat, és egy második, vidéki, falusi házat is.

Néhány példa a különféle ihletésű és motivációjú, minden bölcsességet nélkülöző vidékre költözésre

Romániában nem készültek kimutatások az elhamarkodott vidékre költözésekről. Ennek ellenére azonban a múlt és a jelenkori történelem során nagyon sok, balga módon megvalósított költözésre került sor. Merev gon-

dolkodású, de kifejezetten szókimondó testvérek, akik az igazság mércéjeként akartak mutatkozni, egyszerűen átugrottak néhány szakaszt, és kiköltöztek a hegyek közé. Legtöbbjük szégyenletes kudarcot vallott családotól. Miközben e sorokat írom, egyre több adatot kapok ilyen esetekről. Egy volt munkatársam és barátom mesélte, hogy némelyek több ízben is megpróbáltak benépesíteni egy Szeben megyei elhagyatott szász falut. A '90-es években több „hullámban” próbálták gyakorlatba ültetni az ihletett írás tanácsait hazai, spanyolországi és más nyugat-európai országokban élő adventisták. Némelyek azonban az erkölcstelenség és a vakbuzgóság csapdájába estek.

Egy bulgáriai lelkész, akivel évfolyamtársak voltunk, elmondta, hogy szintén a '90-es években, prófétai félremagyarázások következtében az adventisták elég nagy számban hagyták ott a munkahelyüket, eladták a házait, és családotól, gyermekektől a Rodope hegységbe menekültek, ahol aztán át kellett élniük a „nagy csalódást”. Gyermekeik sosem tudtak beilleszkedni a társadalomba. Mielőtt azonban folytatnám, mindenképpen meg kell említenem valamit, ami már egy ideje foglalkoztat. Nagyjából 30–40 évvel ezelőtt voltak olyan hívő testvéreink, akik az Úr közeli eljövetelére hivatkozva nem engedték iskolába a gyermekeiket. Sajnos a különben tehetséges gyermekek még ma is frusztrációval élnek. És miért? A félreértelmezések miatt. Luther Márton írta a végidőre vonatkozóan: „Akkor is ültetni fogok egy almafát, ha megtudom, hogy holnap jön a világvége.” Martin Luther King Jr. ekképpen fogalmazta újra a reformátor gondolatát: „Ha tudomásomra jutna, hogy holnap vége a világnak, ma még ültetnék egy fát.”

Dél-koreai adventisták 1957 és 1970 között helytelenül értelmezték Mt 24:27; Jn 4:35 és Dán 8:14 verseit, és Noé prédikálásának 120. évét hozzáadták a hármasszörös üzenet hirdetésének kezdetéhez, 1844-hez, így jutván a következtetésre, hogy Krisztus 1964-ben fog visszaszájogni. Elméletük nagy port kavart az koreai adventisták körében, és egyesek 1959-től kezdődően kiköltöztek a hegyekbe. A költözések másik kiváltó oka az volt, hogy a '60-as évek elején lefordították koreai nyelvre a „Country living” című brosúrát. Az egyházban kialakuló nézeteltérések miatt sokan elvesztették a hitüket. 1980-ban Myung Ho Park, a „Visszaszájövés időpontjainak prófétái” elnevezésű csoport vezetője azt hirdette, hogy Isten a völgyek és a hegyek Istene, és ha Vele akarunk élni, a hegyekbe kell költöznünk. A valóságban azonban Park panteista megszállott volt, aki a bibliai tanításokba misztikus tanokat vegyített. Dél-Koreában nagyjából 3000 követője volt, az Egyesült Államokban pedig 500.

Milyen kockázatokkal jár a költözés?

Léteznek-e egyáltalán ingatlanpiaci csalók vagy végidőt hirdető „tálibok”, akik hasznot húznak egyesek tá-

jékoztatatlanságából? És vajon ez már egy jelenség? Mitől és kitől kell óvakodnunk? Az arab „tálib” szó jelentése: „diák”. Ebből azt érthetjük meg, hogy itt a Korán legjobb tanulóiról van szó. Minden attól függ, hogyan olvasod és magyarázod a Szent Könyvet. Ha őszinték akarunk lenni, be kell vallanunk, hogy minden vallásnak megvannak a saját „tálibjai”. Minden földrészen találkoztam velük. Ez is azt bizonyítja, hogy Sátán nem fárad bele a munkába. A „tálib” a „saría” törvényét alkalmazza mindenkire, kivéve önmagára. Minden embert belefektet Prokrusztész ágyába, és aki nem fér bele a „sablonba”, annak az Ihletett Tanácscsal vágja le a lábait. Vagyis alapon. Ez a „tálibok” egy másik jellegzetessége. Sokan közülük politikai és pénzszerzési céllal radikalizálódtak, vagyis fennhéjásból és érdekből. Ezt viszont közülük csak kevesen ismerik el. És ezek a kevesek, a kevésbé beavatottak és az ezoterikusok igazából tudatlanságuk miatt radikalizálódtak. Ezek a keresztény „harcosok” képviselik az egzotikus vallási másságot. Őket mindig is vonzónak és szórakoztatónak tartották a kíváncsi emberek.

Hogy miért népszerűek ezek a „tálibok” egy bizonyos embercsoport számára? Sajnos épp intellektuális, lelki és érzelmi analfabetizmusuk miatt. Különben a volt szovjet tagállamokban a hatóságokkal szembeni bizalmatlanság igazi népbetegségnek számít. Ez a fajta bizalmatlanság a rendszerváltás utáni Romániában is riasztó méreteket öltött. Ezzel is magyarázható, hogy az álhírek hétszer gyorsabban terjednek, mint az igazság. Sátán az álhírek atyja (Jn 8:44), de az is igaz, hogy posztmodern társadalmunkat a tekintély peremre szorulása jellemzi. Ma már csak a szélsőségek számítanak, a valamikor Isten által elfoglalt központ egyre inkább a peremvidék felé szorul, egy olyan embertípus felé, amely Prótagorasz szerint „minden dolog mércéje”. A világ arra ítélte magát, hogy saját bőrén tapasztalja meg a boldogtalanságot, mert kizárta Istent a terveiből. ■

Dr. Daniel Nițulescu, történész, lelkipásztor, Munténiai Egyházterület

AZ IDŐK MEGERTÉSE DANIEL NIȚULESCU



LUTHER MÁRTON
ÍRTA A VÉGIDŐRE
VONATKOZÓAN:
„AKKOR IS ÜLTETNI
FOGOK EGY ALMA-
FÁT, HA MEGTUDOM,
HOGY HOLNAP LESZ
A VILÁGVÉGE.”

1. Ezek a tanácsok a következő könyvből származnak: *From City to Country Living* (Washington: Review and Herald Publishing Association, 1950), 28–30. o.
2. Tény, hogy Romániában faluhelyen az oktatás szintje alacsonyabb. Ideális esetben a gyermekeinket irassuk adventista iskolába.
3. *From City to Country Living* (Washington: Review and Herald Publishing Association, 1950), 33. o.



NYÍLT NAPOK AZ ADVENTUS EGYETEMEN – 2022. MÁJUS 13–15.

Az *Adventus Egyetem nyílt napjai* minden évben fontos esemény a cernicai felsőoktatási intézményünk számára. Az idei rendezvényt nagy várakozás előzte meg, mivel a járvány idején csak egy online kiadásra kerülhetett sor a tavaly. Így hát a kétéves várakozás után különleges imádati, ismerkedési és közösségépítő tapasztalatban lehetett része mind az egyetemistáknak, mind pedig az intézmény iránt érdeklődő fiataloknak.

Bár első számú meghívottunk, Clifford Goldstein egészségügyi okokból nem lehetett jelen, a gondviselés folytán dr. Rivelino Montenegro válaszolt a meghívásunkra, és ő lett a nyílt napok fő előadója. A rendezvény jelmondatára („az igazi nevelés”) utaló felszólalásait nagy érdeklődéssel fogadták a fiatalok, egyfelől kellemes előadásmódja miatt, másfelől pedig azért, mert beszéde bibliai igazságok világába kalauzolta a hallgatóságot.

Amint azt az egészségügyi krízis előtt is megszokhattuk, idén is örömeinkre szolgált, hogy az ifjak nagy számban látogattak el az egyetemünkre (több mint 400-an). A nyílt napok talán legnagyobb áldását az jelentette, hogy a fiatalok által megszokott programok – áhítatok, szemináriumok, az egyetemi központ meglátogatása, koncert, tábortűz, stb. – ezúttal is vonzóknak bizonyultak, és feltárták az érdeklődők előtt az egyetem széles kínálatát.

Dr. Rivelino Montenegro, aki immár másodjára látogatott el az Adventusra, elismeréssel beszélt az itt szerzett tapasztalatairól, sőt megpróbálta összevetni a két látogatása közötti időszak változásait. „Mint ahogy 7 évvel ezelőtt is megállapítottam, az itteniek kifejezetten barátságosak és kedvesek, ezért én brazilaiaként is otthon é-

zem magam közöttük. Alkalmam volt elbeszélgetni a fiatalokkal, és megállapítottam, hogy nagyon komolyak, mély gondolkodásúak, nagyszerű kérdéseket tesznek fel, ezért kihívást jelentett számomra együtt lenni velük, hiszen a magatartásukkal engem is fejlődésre készítettek. Értékelem a romániai fiatalokat, mert megélik a hitüket, készek a szolgálatra, a missziómunkára és a rendkívüli dolgok megvalósítására! Lenyűgöző! Hiszem, hogy Isten nagy dolgokat tehet meg értetek. Ezenkívül örömmel vettem tudomásul, hogy első látogatásom óta egy újabb egészségügyi iskola nyitotta meg kapuit nálatok. Ez hatalmas fejlődés, amiért hálát kell adnunk Istennek, és a jövőre nézve még nagyobb dolgokra kell felkészülnünk. Áldjon meg titeket az Úr! Én pedig az itt szerzett tapasztalatok áldásával térek vissza Németországba!” – nyilatkozta dr. Rivelino Montenegro.

Az egyetemi napok megszervezése nagyon sok erőfeszítést és felkészülést igényelt, de mindezt nagy szeretettel végezték az egyetemi alkalmazottak, és különösen a diákok. Valójában a rendezvény igazi értékét nem az adminisztrációs tevékenységekben való munkavállalásuk adta, hanem az, hogy készek voltak szívvel-lélekkel végezni mindazt, amit tettek. „Nagy örömeinkre szolgált, hogy a járvány után újból megszervezhettük az Adventus Egyetem nyílt napjait. Már szinte el is felejtettük, hogy mennyi szépség rejlik ebben az eseményben! Eltérről azon társaimtól, akik nem részesülhettek az imádat, a barátság és az öröm eme ünnepéből, nekem megadott, hogy már az első egyetemi évemben, 2019-ben részt vegyek ezen a rendezvényen. Akkor csupán kis mérték-



ben vettem ki a részem a munkából, viszont ebben az évben már több tevékenységben is szerepeltem, ami nagyon sok elégtételt szerzett számomra. Noha nekünk, diákoknak fárasztó volt a készülődés, végül felüdítő volt látni a látogatók elégedettségét, ami még egyszer igazolta, hogy sokkal fontosabb egy dolog vége, mint annak kezdete. Számomra és negyedéves diáktársaim számára ez a rendezvény ugyanakkor szép búcsút is jelentett a cernicai egyetemtől, és megnyugtató volt látni ezekben a napokban, hogy olyan fiatalok lépnek a helyünkbe, akik továbbviszik az Adventus szép történetét” (Albert Cucu, *pasztorálteológia szakos hallgató*).

Amikor a látogatók azt nyilatkozzák, hogy jól érezték magukat, és tetszik nekik az egyetemi kollégium, a szervezők is örülhetnek a jól végzett munka eredményének, és bizalommal tekintenek a jövőbe. „Figyelembe véve, hogy először vettem részt az Adventus Egyetem nyílt napjain, nagyon érdekes volt minden. 'Kacérkodtam' a gondolattal, hogy ide iratkozom be óvodai és elemi iskolai pedagógus-képzésre, de ez a látogatás megszilárdította bennem a meggyőződést, hogy ez a legjobb hely a továbbtanulásra. Számos új dolgot fedeztem fel, s az itteni légkört nagyon kellemesnek, befogadónak találom. A diákok kifejezetten közlékenyek, a tanárok pedig figyelmesek és barátságosak” (Andreea Popa, a bukaresti „Ștefan Demetrescu” Adventista Teológiai Líceum tanulója).

Mint minden alkalommal, a rendezvényt az Adventus Egyetem vezetősége is támogatta, mivel kiváló lehetőséget nyújt az ifjaknak megismerkedni az intézménnyel és az adventista oktatással. „A két év után újból fizikai jelenléttel megrendezett Adventus Egyetem nyílt napok talán az egyik legkedveltebb esemény számunkra, az idei évben is nagyon sok örömet és különleges imádati, közösségi és ismerkedési alkalmat nyújtott. Értékelem a minden részletre kiterjedő figyelmes szervezést, a diákok lelkes hozzáállását, leleményességét, a minőségi zenét és az ünnepi hangulatot, amely így együtt tette értékeesebbé idei meghívottunk, Rivelino Montenegro különleges lelki üzeneteit. Örömkre szolgált, hogy az oktatási kínálatunk mellett a látogatóink elé tárhattuk az igazi oktatás fontosságát és elveit, amelyekhez az Isten-ismeret és az Istennel ápoltság kapcsolata is hozzátartozik. Személyesen hálás vagyok Istennek az áldásokért és a különleges tapasztalatokért, amelyekben ebben az évben is részesített minket, ugyanakkor a csodálatos emberekért is, akik lehetővé tették ezt az örömet számunkra” (dr. Roxana Paraschiv, Adventus Egyetem).

Végül pedig sajnálatunkat fejezzük ki amiatt, hogy elszállásolási lehetőségeink meghaladták a látogatók igényeit. Ezért azok, akik továbbra is szeretnék meglátogatni az Adventus Egyetemet, szíves fogadtatásban részesülnek minden nap. Akik pedig nálunk szeretnének továbbtanulni, megemlítjük, hogy az Adventus Egyetem által kínált három tanulmányi programra a felvételi vizsgák július 11. és 18., illetve szeptember 5. és 12. között lesznek megtartva. A cernicai egyetemi központban működő „Dr. Luca” Egészségügyi Posztliceumba szintén július 11. és 18. között lehet beiratkozni. További információk az uadventus.ro/admitere/ honlapon, vagy a következő telefonszámokon: 021-369.53.50, 0744-68.51.23 (egyetemi titkárság); 0744-15.77.23 (egészségügyi posztliceum). ■

**IMÁDAT ÉS
KÖZÖSSÉG
EMANUEL
SĂLĂGEAN**



Emanuel Sălăgean, lelkipásztor, az Adventus Egyetem kommunikációs és közkapcsolatokért felelős igazgatója





JÉZUS KRISZTUS – AZ ÓTESTAMENTUM LEGFONTOSABB SZEMÉLYISÉGE (III)

A bibliai tipológia a harmadik módszer, amely által amellest érvelünk, hogy a Megváltó, Jézus Krisztus az Ótestamentum legfontosabb személyisége. Különben a Szentély és az áldozati rendszer, amelyről a korábbi cikkemben szó esett, szintén a tipológia hermeneutikai rendszerébe sorolható, kezdve azon hasonlóságoktól, amelyek az áldozati rendszer és az Isten testet öltött Fia földi életének különböző vetületei között mutatkoznak.

A bibliaikutatók meghatározása szerint a *típus*, az *előkép* egy eljövendő személy mintája, amit többé-kevésbé profetikus módon „anti-típusnak”¹ neveznek, vagy – a bibliai terminológiát használva – *árnyéknak*, amelyet egy olyan igazság helyezett az ótestamentumi történelembe, amelynek teljes megvalósulása vagy előrevetítése megtalálható az újtestamentumi kinyilatkoztatásban.²

Léteznek azonban olyan vélemények is, melyek szerint a tipológiát a Szentírás határozza meg, abban az értelemben, hogy egy bizonyos előkép mindig megfelelő módon van megjelölve az Újtestamentumban. Az a bibliaikutató, aki összefüggéseket keres egy ószövetségi leírás és Krisztus élete között, egyszerűen csak szemléltetéseket talál és nem előképeket.³ Az előképet Isten azért rendelte el, hogy az anti-típus előhírnökeként működjön. A Szentírásban számos ehhez hasonló helyzet található, de az Újtestamentum írói az *előkép* szót alkalmazták azon történelmi valóságok leírásához, amelyek által Isten előrevetítette ezen események anti-típusú teljesedését.⁴

A viták elkerülése végett, de ugyanakkor azért is, hogy különbséget tehesünk a bizonyos személyekre összpontosított előrevetítések és az anyagi – eseményre vagy ceremóniára vonatkozó – előrevetítések között, az alábbi alcímet használom.

Előképek és krisztusi minták

Minden kétséget kizáróan Ádám volt Krisztus egyik legreprezentatívabb előképe, ahogy Pál apostol is kijelenti: „Ádám... aki ama következendőknek kiábrázolása vala” (Róm 5:14). Viszont itt inkább egy ellentétes párhuzammal van dolgunk az első ember, Ádám és az Isten-Ember, Krisztus között.⁵

Nyilván számos hasonlóság fellelhető a két személy között, mint például a természetfeletti fogantatás, vagy a kezdeti magányosság Éva és a *Bárány menyasszonya, felesége* (Jel 21) között. De a legtöbb egyszerű összehasonlítás által megmutatkozó támpont, amelyről említést tesz az Újtestamentum, valójában ellen-

tétes: „Mert amiképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megeleveníttetnek... Így is van megírva: Lőn az első ember, Ádám, élő lélekke; az utolsó Ádám megelevenítő szellemmé” (1Kor 15:22, 45).

Ehhez még hozzáadhatnánk az ontológiai természetet (az Isten képmására teremtett Ádámot, és az Isten képmásával rendelkező Jézust); a kígyó feletti győztes, illetve legyőzött mivoltot; az engedetlen magatartást szemben a *mindhalál*ig engedelmességgel, amely révén Krisztus visszaszerezte a föld feletti uralmat; Ádám bukását és Jézusnak az étvágy kielégítésére irányuló kísértéssel szembeni ellenállását; a következményként jelentkező mezítelenséget, vagy az önkéntes vállalást; a halált, mint a bűn fogságát, szemben az ember bűnből való megváltásának eszközeként bemutatott halállal.⁶

Ugyancsak ellentétes módon van bemutatva egy másik krisztusi előkép, Ábel, akit Pál szintén párhuzamba állít Jézussal: „Az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintésnek vérehez, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére” (Zsid 12:24). Ábel pásztorkodó életmódja azonban a Jó Pásztorra utal, még akkor is, ha Ábel *hit által* hozta az áldozatot, miközben Jézus Önmagát áldozta fel, és lett „az új szövetség Közbenjárója” (Zsid 9:15).

Az eltérések azonban a továbbiakban is megmutatkoznak, mivel míg Ábel volt a földön az első mártír, akinek vére bosszúért kiált, Jézus Krisztus volt az első és egyedüli mennyi vértanú, „és az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata” (Ef 1:7).

Úgy tűnik, hogy Énokh vezette be újra a krisztusi tipológiát. A bibliai leírás szerint „Istennel járt” (1Móz 5:22), olyan közösségben, amelyet majd Jézus vitt tökélyre, amint Ő maga is kijelentette: „Az Atya én bennem van, és én ő benne vagyok” (Jn 10:38). Különben, ha Énokh volt a hetedik pátriárka (a 7-es szám a tökéletesség jele), Jézus Krisztusról fel vagy jegyezve, hogy Ő az „örök tökéletes Fiú” (Zsid 7:28). Jézushoz hasonlóan Énokh is csodás elragadtatásban részesült,

miután korábban már „bizonyosságot nyert afelől, hogy kedves volt Istennek” (Zsid 11:5); Jézussal kapcsolatosan pedig a keresztségekor hangzott el a mennyei bizonyoságtétel: „Te vagy amaz én szerelmes Fiam, te benned gyönyörködöm!” (Lk 3:22).

A Megváltó egy másik előképe, Noé esetében a legelső hasonlóság a nevéből adódik (a héber *nuach* szó jelentése: „megpihenni”), amely összecseng a krisztusi ígérettel: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek, és én megnyugosztalak titeket” (Mt 11:28). Noéről továbbá azt olvassuk, hogy „igaz, tökéletes férfiú vala a vele egykorúak között” (1Móz 6:9), amit Péter apostol is megjegyzett Jézussal kapcsolatosan: „Aki bünt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott” (2Pt 2:22).

A hasonlóság látszólag missziómunkájuk szerény eredményeiben is megmutatkozott. Noénak csupán a családját sikerült megmentenie, Jézust pedig csak egy maroknyi tanítvány és néhány női személy követte. A valóság azonban az, hogy tággabb értelemben mindannyian testvérek vagyunk Noében, mivel a föld jelenlegi lakói genetikailag tőle származnak, viszont a Krisztussal való testvéri viszonyunkat a következő kijelentés bizonyítja: „Aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nekem fitestvérem, nőtestvérem és anyám” (Mt 12:50).

Kortársai Noét bolondnak tartották, és gúnyolták,⁷ és a Szentírás hasonló bánásmódról számol be híres Utódjával kapcsolatban is: „És azok a férfiak, akik fogva tarták Jézust, csúfolják vala, vervén őt” (Lk 22:63); „És sokan mondják vala közülük: Ördög van benne és bolondozik, mit hallgatok rá?” (Jn 10:20).

Noé „a hitből való igazság örökösévé lett” (Zsid 11:7), így vált lehetséges előképpé a mostani hívő nemzedék tagjai számára, akik „az Ő kegyelméből megigazulván, örökösök az örök élet reménysége szerint” (Tit 3:7). Mint ahogy előképi minőségében „Krisztus feltámadt a halottak közül, zsengejük lön azoknak, kik elaludtak” (1Kor 15:20).

Kétségkívül a történelem egyik legkiemelkedőbb egyénisége Ábrahám, hiszen mind a zsidók, mind a muzulmánok, mind pedig a keresztények nemzetük atyjának tartják őt. Érdekes, hogy mint Krisztus előképéről még a Megváltó is említést tesz róla: „Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült” (Jn 8:56).

Jézushoz hasonlóan Ábrahám elhagyta otthonát, és elindult az ismeretlenbe. Az Atyával való közösséget ima által őrizte meg. Lényegében Ábrahám volt a Bibliában feljegyzett első ima szerzője, amely az „első feljegyzés elve” alapján hatá-

rozza meg az ima hét lényeges elemét, melyet később Krisztus is igazolt: ígéret, kérés, hit, ellenállás a Sátánnak, engedelmesség az isteni akaratoknak, csodás beavatkozás és a tényleges teljesedés.⁸

Ábrahámon keresztül a föld minden nemzetsége áldásban részesült (1Móz 22:18), viszont Pál apostol pontosít: „Az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Lélek ígéretét elnyerjük hit által” (Gal 3:14). És miközben Ábrahám közbenjár a rokonaiért és a Sodomában és Gomorában élő emberekért, később Jézus is „az új szövetség közbenjárója, hogy meghalván az első szövetségbeli bűnök váltságáért, a hivatottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígéretét” (Zsid 9:15).

Az ótestamentumi tipológiában Ábrahám azáltal tűnik ki, hogy előképi szerepének a fiaival együtt tett eleget. Ez alapján Ismáel a zsidó nép „prototípusa” lett, aki azonban sosem tapasztalta meg a teljes áldozathozatalt (Gal 4:22-25), miközben Izsák (aki csoda folytán született, mint később Jézus is) engedelmissége remekül vetíti előre Jézus mennyei terv iránti engedelmisségét, úgy, ahogy azt Ézsaiás próféta megjövendölte.

A Szentírás szerint Ábrahám számára Izsák a „te fiad, ama te egyetlenegyed, akit szeretsz” (1Móz 22:2). Hasonló mennyei kijelentés hangzott el Jézus keresztségekor, valamint a megdicsőülés hegyén is: „Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm” (Mt 17:5). Ábrahám és Izsák utazása az áldozathozatal kijelölt helye felé három és fél napig tartott, Jézus Krisztus nyilvános munkássága pedig három és fél évet, végül pedig áldozatában érte el a csúcspontját. És amint a Mórija hegye is Jeruzsálem közelében feküdt, hasonlóképpen a Golgota is a szent város közelében volt. Talán már említenünk sem szükséges a kóst, amelyet Ábrahám Izsák helyett feláldozott, és amely a Megváltó helyettesítő áldozatára utal.

Ugyanilyen érdekes az is, hogy Ábrahám egy másik kortársa, Melkisédek kettős minőségében, királyként és a magasságos Isten papjaként is Krisztus előképe lett. Az említett első tipológiára utal Pál apostol is, viszont azt már Jézus egy másik előképének köszönhetjük – Dávid királynak: „Megesküdt az Úr és meg nem másítja: Pap vagy te örökké Melkisédek rendje szerint” (Zsolt 110:4).

Egyes szerzők szerint Jákob létrája, amelyen fel-alá járkáltak az angyalok (1Móz 28:12), szintén Krisztus egyik előképe.⁹ E hasonlóság kulcsát János evangéliumában találjuk meg: „Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára” (Jn 1:52). Továbbá Jézus kijelentéseiben az Atyjával ápoltságára vonatkozóan: „Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt” (Jn 1:18); valamint a mennybe való bejárásával kapcsolatosan:

KRISZTUSI VONÁSOK DAN CONSTANTINESCU



JÉZUSHOZ HASONLÓAN
ÁBRAHÁM ELHAGYTA
OTTHONÁT, ÉS ELINDULT
AZ ISMERETLENBE. AZ ATYÁVAL
VALÓ KÖZÖSSÉGET
IMA ÁLTAL ŐRIZTE MEG.

AMINT JÓNÁS
TÖRTÉNETÉBEN
BEKÖVETKEZETT
A POGÁNYOK
MEGTÉRÉSE,
ÚGY JÉZUS
FELTÁMADÁSA
UTÁN IS MEG-
TÉRTEK A POGÁ-
NYOK – AHOGY
AKKORIBAN AZ
IDEGENEKET
NEVEZTÉK A ZSI-
DÓK –, ÍGY HÁT
JÉZUS „NAGYOBB
JÓNÁSNÁL”.

„*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanem ha én általam*” (Jn 14:6).

Jákob fiát, Józsefet semmiképp sem hagyhatjuk ki a krisztusi előképek felsorolásából, ha figyelembe vesszük a következőket: elszakították atyjától, ahogy Jézus is elszakadt az Atyától, „*aki a mennyekben van*”, hogy együtt legyen földi „testvéreivel”; Józsefet eladták a testvérei, amint később Júdás is elárulta Jézust; József az éhhaláltól mentette meg az övét, miközben Jézus az „*élet kenyere*” (Jn 6:35); József megmentette a testvéreit, ahogy Egyiptomot és a környező népeket is, később pedig „*az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett vala*” (Mt 18:11).

Mózes életével egy teljes krisztusi tipológia fonódik egybe. Természetesen elsősorban a közvetlen hasonlóságokat tartjuk szem előtt, mint például a nemzetétől való elszakadását és bujdosását Midián pusztájában negyven évig, mivel hasonlóképpen Jézus is negyven napra vonult el a pusztába; Mózeset és szabadságot hirdető üzenetét kezdetben elutasították

a testvérei, mint ahogy Jézus „*atyjafiai sem hívének benne*” (Jn 7:5); Mózes kiszabadította a népet az egyiptomi fogságból, ahogyan az Úr is kiszabadított bennünket a törvény és az emberi természet rabságából; Mózes volt Izrael pásztora és vezetője, miközben Péter úgy mutatja be Jézust, mint, Aki „*lelkünk Pásztora és Felvigyázója*” (1Pt 2:25), Aki a próféciák alapján „*Fejedelem, Aki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt*” (Mt 2:6).

További, Krisztusra utaló hasonlóságokat találunk Mózes testvére, Áron papi minőségében (igaz, hogy mindezt csupán a melkhisédeki papi rend perspektívájából); a vizet adó sziklában – „*mert ittak a lelki kösziklából, amely követi vala őket, e köszikla pedig a Krisztus volt*” (1Kor 10:4); a mennyből alászállott Jézus (Jn 6:58), valamint a Mózes által felállított rézkígyó és a Megváltó keresztre feszítése közötti ellentétben.

A krisztusi előképek közé sorolható Dávid is,¹⁰ aki előremutat Jézus királyi és prófétai minőségére. Dávid több éven keresztül kényszerült a trón elhagyására, mint ahogy az Úr Jézus is uralkodni jött le a földre, de csak töviskoronát kapott. Dávidot alábecsülték a testvérei, amikor meg akart küzdeni Góliáttal, és hasonló ítélkező magatartást tanúsítottak a farizeusok és írástudók is. Az iránt, Aki rávilágított a bűneikre. Dávid legyőzte az ellenséges hatalmat, amely rémületben tartotta nemzetét, ahogy Jézus is legyőzte a halál hatalmát. Dávid a felkenetése révén a testvérei fölé emeltetett, miközben Jézusról így tesz említést Pál: „*Felkent téged az Isten, a te Istened, örömmel olajával a te társaid felett*” (Zsid 1:9).

Végül pedig Jónás próféta előképi szerepéről maga Jézus tett bizonyosságot: „*Mert miképpen Jónás jelül*

volt a ninivebelieknek, azonképpen lesz az embernek Fia is e nemzetségnek” (Lk 11:30). Jónás a halgyomrában valóban Jézus sírban töltött három napját vetítette előre, majd feltámadását a harmadik napon. Jónás előképi mivolta azonban nem csupán Krisztus feltámadásának profetikus elővetítésére korlátozódik.

Ha tovább elemezzük a metaforát, megfigyelhetjük, hogy amint Jónás történetében bekövetkezett a pogányok megtérése, úgy Jézus feltámadása után is megtértek a pogányok – ahogy akkoriban az idegeneket nevezték a zsidók –, így hát Jézus „*nagyobb... Jónásnál*” (Mt 12:41). Ebben az értelemben a jónási tipológia igencsak időszerűnek tűnik, mivel a jelenlegi világ bűnei – a niniveiek bűneihez hasonlóan – *az Úrhoz kiáltanak*.

Helyszűke miatt nem folytathatjuk a felsorolást, noha a krisztusi előképek sorában megemlíthetnénk Hóseás prófétát is, aki egy parázna nővel kötött házasságot, mint ahogy Jézust is vámszedők és bűnösök követték, vagy Hóseás fiát, Lo-Amit (jelentése: *ti nem vagytok az én népem*), ami arra utal, hogy Jézus elvetette Izraelt mint nemzetet a bűnei miatt, és megszakította vele a szövetségét. ■

Dr. Dan Constantinescu, teológus,
a gazdaságtudomány doktora

1. E. W. Bullinger: *Figures of Speech Used in the Bible*, 768. o.
2. *Baker's Dictionary of Theology*, 533. o.
3. <https://www.gotquestions.org/Romana/biblica-tipologia.html>
4. R. M. Davidson: *Hermeneutică biblică*, 43. o.
5. C. I. Maftei: *Adam și Hristos, similitudini soteriologice*. „Communication and Communion. The Church and its Language in Society”, 107. o.
6. C. Zgonea: *Evangelia în Geneză*, <https://www.youtube.com/watch?v=OMUV10ZvQV4>
7. Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 96. o.
8. G. Lindsay: *La început...*, 40–41. o.
9. https://www.voxdeibaptist.org/Studiul_Tipologiei_Biblice.htm
10. D. G. Andre: *Prototipul lui Hristos*, <https://clickbible.org/ascunse/teme-biblice-2/persoane-din-scriptura-2/david-g-andre/05-prototipul-lui-hristos/>

EGY HELY TÖRTÉNETE – LABIRINT 116 (II)

Megilletődve teszünk egy újabb lépést történelmünkben, hiszen tudjuk, hogy a „Labirint 116” számos eseményt, embert és történetet vonultat fel, amely által megláthatjuk, hogyan építette és vezette Isten a Romániai Hetednapi Adventista Egyházat.

A Munténiai Egyházterület 1923-as, majd az Unió 1924-es közgyűlése után a következő adminisztratív találkozóra a Labirint utca 116. szám alatt került sor 1926-ban. Október 14. és 17. között a Munténiai Egyházterület közgyűlését tartották itt. Bár az említett egyházterület székháza már 1926. január 1-jétől kezdődően a Popa Tatu utca 38. szám alatt volt¹ – kivéve a pénztárt, ami egy időre a Labirint utcában maradt² –, a választási jegyzőkönyvek alapján a „közgyűlést a Labirint utca 116. szám alatti ingatlanban tartották meg.”³ A Generál Konferencia részéről jelen volt az európai evangelizációs munka veteránja, Ludwig Richard Conradi, a Romániai Unió részéről pedig Petre Paulini elnök, valamint Ștefan Demetrescu titkár. Az egyházterület 70 gyülekezetét több mint 200 küldött képviselte. 1923-ban a Munténiai Egyházterületnek 1176 tagja volt, de a létszám 1926-ig már 2481 tagra gyarapodott, ami alig három év alatt több mint kétszeres növekedést jelent. Különleges alkalomra került sor október 16-án, szombat délután, amikor felszentelték Ilie Gheorghișor lelkipásztort,⁴ akit később a Labirint gyülekezetbe helyeztek, majd a Munténiai Egyházterület szolgálattevői közé is beválasztottak.

Az Unió harmadik közgyűléséről a *Curierul Misionar* 1928/2-es száma csupán annyit közölt, hogy 1927. december 2. és 5. között Kolozsváron volt megtartva.



A munkálatok eredményei röviden: bizottsági tagok – Ștefan Demetrescu, Petre Păunescu, Petre H. Hermann; titkár:; kincstárnok: Oscar Fasnacht; ügyosztályok titkára: Dumitru Florea; könyvevangélista vezető: N. Dorobăț. Emellett egy rövid közleményből arról is tudomást szerezhetünk, hogy Albert V. Olson, a Latin Unió elnöke azt kérte a Romániai Unió vezetőségétől, hogy engedélyezzék Petre Paulini testvér evangelizációs célú kiutazását Franciaországba. A Divízió javaslatára Daniel N. Wall testvért választották a Romániai Unió elnökévé, de mivel a testvérünk nem volt román származású, a hatóságok előtt Petre Păunescu testvér képviselte az egyházat.

Az 1928-as év újabb küldötteket hozott a Labirint utca 116. szám alá. Március 22. és 25. között immár harmadik alkalommal került sor a Munténiai egyházterület választói közgyűlésére.⁵ A 80 gyülekezet több mint 300 delegátust küldött a választásra. Ez alkalommal osztották ketté az egyházterületet, s alakult meg így módon a Kelet-Munténiai Egyházterület Ploiești-i székhellyel (elnök: David Făurescu), valamint a Nyugat-Munténiai Egyházterület bukaresti székhellyel (elnök: Ioan Bauer). Szombat délután a következő lelkipásztorok felszentelésére került sor: Petre Păunescu, Dumitru Florea, Vlad Mocanu és Wilhelm Steinmeier. Az említett testvérek nagyon fontos szerepet tölthettek be az egyház életében mind lelkipásztori szolgálatuk, mind adminisztrációs tevékenységük által.

Az Unió székhelye 1931-ben Brassóba költözött. Íme, egy erre vonatkozó közlemény: „Örömmel tudatjuk testvéreinkkel, hogy az Unió vezetősége április 1-jével kezdődően áthelyezte székhelyét Brassóba, a Ciocrac utca 2. szám alá. A Nyugat-munténiai Egyházterület (elnök: C. Popescu) székhelye Bukarestben marad. A hatóságokkal való kapcsolattartás gördülékenysége érdekében Ștefan Demetrescu testvérünk a bukaresti Mitropolitul Ghenadie Petrescu utca (volt Labirint) 116. szám alatti irodában végzi tovább a munkáját. Ezúttal tudatjuk a testvérekkel, hogy az Unió többi szolgálattevője Brassóba költözött... Mivel egy az ország közepén fekvő város

**A MŰLT
PILLÉREI
LEONIDA
GHIOALDA**



„NEM KELL FÉL-
NÜNK A JÖVŐTŐL,
KIVÉVE ATTÓL,
HOGY MEGFELED-
KEZÜNK RÓLA,
MIKÉNT VEZETETT
MINKET TÖRTÉ-
NELMÜNK SORÁN
A JÓ ISTEN.”
(ELLEN G. WHITE:
ÉLETKÉPEK,
196. O.)

ról van szó, reményeink szerint így könnyebb elérhetőséget biztosíthatunk az összes egyházterület számára, és hasznos lesz az iskolánk működése szempontjából is, amely arra hívatott, hogy ifjainkat felkészítse a nagy missziókiállításra, hogy Krisztus munkatársává váljanak, és nagyon sok lelket mentsenek meg Isten országa számára.”⁶

Tíz évvel később a *Gazeta slujbaşilor* folyóirat egy történelmi áttekintés során a következőkkel indokolta a költözés szükségességét: „Figyelembe véve egy ilyen fontos oktatási intézmény építését, valamint azt, hogy az Unió szolgálattevőinek közelről kell felügyelniük a munkákat, de még sok más nemes cél érdekében is az a döntés született, hogy az Unió székhelyét áthelyezzük Brassóba.”⁷

Dumitru Popa 1980-ban írt egyik cikke szerint „az 1932-es közgyűlésen határozták el, hogy Brassóba költöztetett székhelyét az Unió visszahelyezi Bukarestbe”,⁸ – noha a *Curierul Misionar* 1932/11-es számának 164–168. oldalain közzétett választási jegyzőkönyvben nem találtunk erre vonatkozó határozatot.

Az Unió negyedik közgyűlésére 1932. augusztus 25–28. között került sor a Labirint utca 116. szám alatt.⁹ Egyházunk akkor 12022 tagot számlált, 443 gyülekezetünk volt, és a választási közgyűlésre 128 küldött jött el. A Generál Konferenciát William Henry Branson képviselte, a Divízió részéről pedig Albert V. Olson, Julius Christensen Raft és Steen Rasmussen voltak jelen. A következő személyeket választották meg: P. P. Paulini – elnök; Arthur Văcăreanu – titkár; P. H. Herman – belső misszióért, szombatiskolaért és ifjúsági munkáért felelős titkár; Ștefan Demetrescu – vallásszabadságért felelős titkár; N. Dorobăț – könyvevangélista munkáért felelős titkár; Theodor Dresen – a kiadó igazgatója. Statisztikai szempontból nyilvánvalóvá vált a taglétszám gyarapodási tendenciája: 1920–1923 között 2495 taggal nőtt a taglétszám; 1924–1927 között 3410 taggal, az 1928–1931-es időszakban pedig 4078 taggal gyarapodott egyházunk.¹⁰

Az Unió ötödik közgyűlésére 1936. szeptember 16. és 20. között került sor, szintén a Labirint utcában.¹¹ Az eseményen részt vett W. H. Branson a Generál Konferenciá-



1932



1957

tól, a Divíziót pedig A. V. Olson, Brown és F. Charpiot testvér képviselte. 1936. június 30-án az 531 gyülekezetben 16090 tag volt Romániában. Ebből az alkalomból kerültek megválasztásra a következő személyek: Dumitru Florea – elnök; Gheorghe Stănică – titkár és pénztáros; Ioan Reit – ügyosztályokért felelős titkár; N. Gheorghijă – kiadványokért felelős titkár; és Victor Diaconescu – vallásszabadságért felelős titkár. Az Unió vezetését a következő személyek alkották: Dumitru Florea, Gheorghe Stănică, Ioan Reit, N. Gheorghijă, Victor Diaconescu, V. Mocanu, G. Popescu, N. Alexe, M. Manchen, P. Paulini, P. Hermann, M. Manea, Șt. Demetrescu, A. Văcăreanu, I. Drăgușin.¹²

A második világháború alatt sem az egyházterületek, sem az Unió nem tarthattak választási közgyűlést. Az 1942. december 30-án kelt 927-es rendelet értelmében a Hetednapi Adventista Egyházat törvényen kívül helyezték, az imatermeket elkobozták, aminek következtében a Labirint utca 116. szám alatti ingatlanból készruhágyártó műhely lett. Azokban az időkben nagyon nehéz megpróbáltatások érték Isten gyermekeit. A lehető legvalóságosabb módon lett próbára téve a hitük és az oda-

adásuk. Az elhatalmasodó üldözés ellenére az igazságot szerető hívők még közelebb kerültek Istenhez, és Hozzá könyörögtek szabadulásért. A segítség egy rendelet formájában érkezett, amit I. Mihály király adott ki 1944. augusztus 23-án. Az ezt követő időszak azonban igencsak zavarosnak bizonyult, mivel a felálló kommunista rezsim újabb kihívások elé állította az Adventista Egyházat.

Az Unió hatodik közgyűlését 1951 júliusában tartották. Az eseményről egy nagyon rövid – alig féloldalny – közleményből szerezhetünk tudomást, amely az akkor csupán négy oldalt kitevő *Curierul Adventist* hasábjain jelent meg.¹³ A következő szolgálattevőket választották meg: Dumitru Florea – elnök; Gheorghe Stănică – titkár; V. Mocanu – pénztáros és elnöki tanácsos; további ta-

nácsosok: Ioan Dănețiu, Gheorghe Indricău, N. Gheorghită, Vasile Florescu, Petre Paulini, Ioan Bătrăna, Ioan Tachici, Johan Bauer, G. Proksch, Ștefan Demetrescu, Mihail Mania, V. Zamfir.¹⁴

A hetedik közgyűlést 1955. július 3-án tartották Bukarestben, ugyancsak a Labirint utca. 116. szám alatt. Akkor az egyháznak 31045 tagja volt, és 551 gyülekezettel rendelkezett. A 19 éven át tartó, meghosszabbított mandátum után számítani lehetett arra, hogy megváltozik az Unióbizottság összetétele. A következő személyeket választották meg: Ștefan Năilescu – elnök; Dumitru Bădescu – titkár; Victor Diaconescu – pénztáros és könyvelő; Ioan Tachici – elnöki tanácsos; Arthur Văcăreanu – pénzügyi felügyelő és könyvelő; Gheorghe Graur – szerkesztő és tanácsos; Ștefan Demetrescu – tanácsos; Ioan Dănețiu – tanácsos; Hrant Artinian – a Szeminárium igazgatója. Mellettük a következő személyek is az Unió bizottságának tagjai lettek: Anghel Oprișan, I. Prevlitz, Gheorghe Cazan, Gheorghe Baci, Pavel Crișan, Dengel János.¹⁵



1967



1975

A következő időszak igencsak viharosnak bizonyult. 1955. augusztus 5. és 1958. szeptember 4. között nagyjából 27 változás történt az Unió, valamint az egyházterületek szintjén.¹⁶ 1958 szeptemberében újrászervezték az Unióbizottságot – de nem választások által, – és elnökként Crișan Pavel lekipásztort nevezték ki.¹⁷ Az 1965-ös évben a teljes bizottságot átszervezték, aminek következtében Ioan Tachici lett az elnök, a titkár pedig Constantin Alexe.¹⁸ Az 1955–1967 közötti időszokról írta Dumitru Popa: „Romániai egyházunk történelmében ezek voltak a legkellemetlenebb, legelvtelenebb és legelítélendőbb események, amelyek fájdalmat okoztak az egyháznak, de amely események biztosan fel vannak jegyezve a mennyei könyvekben.”¹⁹ A hatóságok megszüntettek több gyülekezetet, két egyházterületet, és felszámolták a gyermek-szombatiskolát. Közben egy törvényszéki per is zajlott, amelynek végén nehéz börtönökre ítélték Ștefan Năilescu és Arthur Văcăreanu testvéreket.²⁰ Emellett több lelkész is

elvezítette a hatósági engedélyét. Mindezek mellett azonban meg kell jegyeznünk, hogy az egyház hitalapelvei és szervezeti egységén nem esett csorba. Ennek példaként említjük meg az Unió által szervezett iránymutató tanfolyamot a lelkipásztorok számára, amit két ízben is a Labirint utca 116. szám alatt tartottak meg: 1956. szeptember 14–26. között a Munténiai-, Dunamenti- és Olténia-Bánáti Egyházterületek²¹, 1957. szeptember 13–25. között pedig a Moldovai-, Észak-erdélyi és Dél-erdélyi Egyházterületek számára.²²

Az Unió nyolcadik választási közgyűlésére szintén Bukarestben, a Labirintban került sor 1967. július 9-én. Az Adventista Egyház létszáma elérte a 34069 tagot, viszont a gyülekezetek összevonásai miatt a közösségek száma 511-re csökkent. A következő személyeket választották meg: Ioan Tachici – elnök; Dumitru Popa – titkár; Constantin Alexe – adminisztrációs tanácsos; további tanácsosok: Constantin Petcu, Marin Pârvan, Aristide Doroftei és Teodor Niculescu; Mihail Popa – a Szeminárium igazgatója; Gheorghe Indricău – a nyugdíjpénztár igazgatója.²³

A kilencedik választási közgyűlést 1975. december 14-én tartották. A hatósági korlátozások ellenére gyarapodott az Adventista Egyház: az 520 gyülekezetünknek összesen 40864 tagja volt. A közgyűlésen jelen volt országunk összes lelkipásztora, az egyház minden alkalmazottja, még a nyugdíjas lelkipásztorok is. A következő személyeket választották meg: Dumitru Popa – elnök; Marin Pârvan – titkár; Nelu Dumitrescu – főkönyvelő; tanácsosok: Constantin Petcu, Aristide Doroftei, Ioan Moldovan, Teodor Niculescu, Nicolae Delicote.²⁴

Szintén a Labirintban tartották meg 1980. július 20-án az Unió tizedik választási közgyűlését. Mivel a korábbi években jelentős mértékben javult a Romániai Adventista Egyház kapcsolata a Világszéles Adventista Egyházzal, az eseményen részt vett Neal Wilson, a Generál Konferencia elnöke és Edwin Ludescher, az Euró-Afrikai Divízió elnöke is. Akkor a romániai advent közösség 52876 tagot számlált, és 524 gyülekezettel rendelkezett. A munkálatok során a következő személyeket választották meg: Dumitru Popa – elnök; Nicolae Popescu – titkár; Nelu Dumitrescu – főkönyvelő; tanácsosok: Moldovan Ioan, Chițu Marin, Constantinescu Alexandru, Radu Ștefan, Toma Cornel.²⁵

Az Unió tizenegyedik választási közgyűlésére, a Labirint utca 116. szám alatt, 1985. szeptember 27. és 29. között került sor. Az Adventista Egyháznak ekkor 526 gyülekezete és 54848 tagja volt. Megválasztott szolgálattevők: Dumitru Popa – elnök; Nelu Dumitrescu – titkár; Nicolae Popescu – főkönyvelő; tanácsosok: Adrian Bocăneanu, Apostol Chelbegeanu, Gyéresi József, Cornel Toma és Gabriel Vasilescu.²⁶

1958. január 1-jétől kezdődően az egyházi nyugdíjpénztár is az Unió székhelyén kapott helyet, amelynek első elnöke Constantin Petcu volt, a könyvelést pedig G. Voinea testvér végezte.²⁷ 1959-ben Indricău Gheorghe testvért áthelyezték a nyugdíjpénztárhoz, előbb könyvelő, majd igazgatói munkakörbe, ahol 1980-ban bekövetkezett nyugdíjazásáig szolgált.²⁸ Őt követték: Ioan Moldovan, Nicolae Popescu és Apostol Chelbegeanu testvérek.

A „Labirint 116”-ot egyházunk világ- és európai szintű vezetői is felkeresték, mint például: L. R. Conradi, Robert Pierson, Neal Wilson, Clarence Powers, Edwin Ludescher, Pierre Lanares, Jean Zurcher és sokan mások.

Mivel az Unió székházának környéke egy nagyobb városrendezési terv részét képezte, a székházat 1988-ban a Plantelor utca 12. szám alá költöztették.²⁹ A „Labirint 116” mély nyomot hagyott a Romániai Hetednapi Adventista Egyház történetében, és a mennyei áldás kézjegyet fogja mindig is viselni. A történelmi töltséggel rendelkező hely ma is arról tesz bizonyosságot, hogy Isten szerette és szereti ezt az egyházat, és azok az emberek, akik ott dolgoztak és imádkoztak, megízlelhették a mennyei kegyelem gazdagságát és Isten üdvözítő szeretetét. ■

Leonida Ghioaldă, nyugdíjas lelkipásztor

1. *Curierul Misionar*, 1-2/1926, 31. o.
2. *Curierul Misionar*, 6/1926, 96. o.
3. Ioan Bauer, T. Coconcea, *Curierul Misionar*, 1/1927, 2. o.
4. Ioan Bauer, T. Coconcea, *Curierul Misionar*, 1/1927, 4. o.
5. Ioan Bauer, T. Coconcea, *Curierul Misionar*, 5/1928, 65–66. o.
6. *Curierul Misionar*, 5/1931, 76. o.
7. *Gazeta slujbașilor*, 10-12./1941, 14. o.
8. Dumitru Popa, *Curierul Adventist*, 5-6/1980, 15. o.
9. *Curierul Adventist*, 5-6/1971, 12. o. A fényképen könnyen felismerhető a Labirint 116. szám alatti Uniószékház.
10. P. Paulini, A. Văcăreanu, *Curierul Misionar*, 11/1932, 164–168. o.
11. *Curierul Misionar*, 9/1936, 16. o.
12. Dumitru Florea, Gh. Stănică, *Curierul Misionar*, 11/1936, 8–13. o.
13. Dumitru Florea, Gh. Stănică, *Curierul Adventist*, 7-8/1951, 4. o.
14. Dumitru Popa, *Curierul Adventist*, 10/2005, 25. o.
15. Gheorghe Graur, *Curierul Adventist*, 1/1956, 4–6. o.
16. *Curierul Adventist*, 5-6/1980, 16. o.
17. *Curierul Adventist*, 8/1958, 2. o.
18. Dumitru Popa, *Curierul Adventist*, 10/2005, 25. o.
19. Dumitru Popa, *Eben-Ezer*, 110. o.
20. V. D. Cojea, *Lumini și umbre*, CARD, București, 2001, 474–476. o.
21. Gheorghe Graur, *Curierul Adventist*, 11/1956, 1. o.
22. Gheorghe Graur, *Curierul Adventist*, 11/1957, 1. o.
23. *Curierul Adventist*, 7-8/1967, 2. o.
24. *Curierul Adventist*, 1-2/1976, 3. o.
25. *Curierul Adventist*, 9-10/1980, 1. o.
26. *Curierul Adventist*, 9-10/1985, 1–5. o.
27. *Curierul Adventist*, 5-6/1980, 12. o.
28. Dumitru Popa, *Curierul Adventist*, 6/2012, 17. o.
29. *Curierul Adventist*, 7-8/1988, 16. o.



AZ ÚR TÜZEI (I)

MEGELŐZŐ TŰZ

Izrael papjai, akik mindannyian Áronnak, Mózes testvérének voltak a leszármazottai, Áron négy fiával, Nádábbal, Abihuval, Eleázárral és Ithámárral kezdődően arra lettek kiképezve, hogy a szentélyben mély tisztelettel és szent félelemmel végezzék a szolgálatot. Minden mozdulatnak és cselekedetnek jelentősége volt, ezért teljes odafigyelést és elővigyázatosságot követelt.

De vajon minden esetben így viselkedtek? Nem igazán. Nézzük meg Áron két utódját, két idősebb fiát, akik szentségtörést követtek el. Ez közvetlenül pappá szentelésük után történt (lásd: 3Móz 9.).

A 10. fejezet egy végzetes jelenettel kezdődik: „Nádáb pedig és Abihu, Áronnak fiai, vevék egyen-egyen az ő tömjénezőjüket, és tőnek azokba szentet és rakának arra füstölő szert, és vívének az Úr elé idegen tüzet, amelyet nem parancsolt vala nékik” (1. v.). A következő szöveg pedig leírja, hogy mi történt ezután: „Tűz jöve azért ki az Úr elől, és megemészté őket, és meghalának az Úr előtt” (2. v.). Az idegen tűz azt jelentette, hogy nem arról a tüzről van szó, amelyet az Úr lobbanított lángra a pitvarban levő egészen égőáldozati oltáron, és amit szüntelenül táplálni kellett. Onnan kellett volna tüzet venniük a tömjénezőikbe.

Szentségtörésük miatt azonnal el kellett pusztulniuk az Úr előtt. Amint Jeremiás írja: „Átkozott, aki az Úrnak dolgát csalárdul cselekszi, és átkozott, aki fegyverét kíméli a vértől!” (Jer 48:10). Hanyagság, csalárdság, könnyelműség és átok. Nádáb és Abihu átokkal haltak meg, ami azt jelenti, hogy elvesztek.

Tetemeiket el kellett távolítani az Úr templomából: „És odamenének [Áron nagybátyjának, Uzzielnek a fiai, Misáel és Elsafán], és kivivék őket az ő köntöseikben a táboron kívül, amint szólott vala Mózes” (3Móz 10:5).

Ezek után Mózes figyelmeztetéssel fordult Áronhoz, Eleázárhoz és Ithámárhoz: „Fejeteiket meg ne meztelenítsétek, ruháitokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok, és haragra ne gerjedjen az Úr az egész gyülekezet ellen; a ti atyátfiai pedig, Izráelnek egész háza sirassák az égést, amelyet égetett az Úr” (6. v.). Siratták az Úrtól jött égést.

Később egy másik tűz jött ki az Úrtól, és sok izraelitát elpusztított: „És lőn, hogy panaszkodék a nép az Úr hallására, hogy rosszul van dolga. És meghallá az Úr, és haragra gerjede, és felgyullada ellenük az Úrnak tüze, és megemészté a tábornak szélét. Kiálta azért a nép Mózeshez, és könyörge Mózes az Úrnak, és megszűnék a tűz. És nevezé azt a helyet Thaberának; mert felgyulladt vala ellenük az Úrnak tüze” (4Móz 11:1-3).

Talán megfélemedezett az Úr az irgalomról és a megbocsátásról? Az azonnali fegyelmezésre azért volt szükség, hogy megelőzze a nép általános bűnbeesését. Senki se állítsa kényszerhelyzetbe az Urat, mert megtörténhet, hogy visszaéléséért nagy árat kell fizetnie.

PUSZTÍTÓ TŰZ

Nem minden tűz jön Istentől, hanem emberek gyújtják meg, vagy talán olyan dolgok okozzák, amit nem láthat emberi szem. A Jób pátriárkát ért egyik nyomorúságról így olvashatunk: „Istennek tüze esék le az égből, és megégeté a juhokat és a szolgákat, és megemészté őket. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked” (Jób 1:16).

Isteni tűz? Nem, az nem Isten tüze volt, hanem a Sátáné. Ő indította el a lövedékeit, amikor Isten megengedte neki: „Ímé, mindazt, amije van, kezedbe adom; csak ő magára ne nyújtsd ki kezdet. És kiméne a Sátán az Úr elől” (Jób 1:12). Sátán távozott, és véghez vitte gyilkos tervét.

Illés próféta negyven nap és negyven éjjel gyalogolt Beersabából a Hóreb-hegyig (1Kir 19:1-18). Menekült az őt halálra kereső Jézabel elől. Végül egy barlangban rejtőzött el: „És monda: Jöjj ki és állj meg ezen a hegyen, az Úr előtt! És íme ott az Úr volt elmenendő. És az Úr előtt megyen vala nagy erős szél, amely a hegyeket megszagatta, és meghasogatta a kősziklákat az Úr előtt; de az Úr nem vala abban a szélben. És a szél után földindulás lett; de az Úr nem volt a földindulásban sem. És a földindulás után tűz jöve, de nem volt az Úr a tűzben sem. És a tűz után egy halk és szelíd hang

**ISTENI
KÖZBELEPÉS
STEFAN
'RADU**



AZ AZONNALI FEGYELMEZÉSRE AZÉRT VOLT SZÜKSÉG, HOGY MEGELŐZZE A NÉP ÁLTALÁNOS BŰNBEESÉSÉT. SENKI SE ÁLLÍTSA KÉNYSZERHELYZETBE AZ URAT, MERT MEGTÖRTÉNHEK, HOGY VISSZAÉLÉSÉÉRT NAGY ÁRAT KELL FIZETNIE.

hallatszék” (11-12. v.). Halk és szelíd hang – ez volt az Úr hangja. Az Úr nem a tűzben volt.

Következésképpen Isten nincs bármilyen tűzben. A nem emberek által szított tűz nem feltétlenül Istentől jön. Viszont ezek megsemmisítő tüzek voltak, amelyeket Ő okozott, és amelyek-

kel embereket pusztított el. Ez az igazság, mert ezt írja a Biblia, függetlenül attól, hogy mit állítanak némelyek.

Hasonlóképpen az Úrtól küldött tűz pusztította el a Jordán völgyének városait is: „És bocsáta az Úr Sodomára és Gomorára kénköves és tüzes esőt az égből. És elsüllyeszté ama városokat, és azt az egész vidéket, és a városok minden lakosait, és a föld növényeit is” (1Móz 19:24-25). Erre az eseményre utal Péter apostol

is: „És ha Sodoma és Gomora városait elhamvasztotta, végromlásra kárhoztatta, például tévén azokra nézve, akik istentelenkedni fognak” (2Pt 2:6).

A halálosan beteg király, Akházia megpróbálta elfogadni Illés prófétát. Két ízben is ötven katonát küldött a letartóztatására (lásd 2Kir 1:9-15). Megjegyzendő Illés válasza: „Ha én Isten embere vagyok, szálljon tűz alá az égből, és emésszen meg téged és az alattad való ötven embert. És tűz szálla alá az égből, és megemészté őt és az ő ötven emberét” (10, 12. v.). Mindkét esetben Isten pusztító tüze szállt alá az égből.

Keresztelő János a következőképpen utalt Jézus Krisztus küldetésére: „Akinak szóró lapát van az ő kezében, és megtisztítja az ő szérűjét; és az ő gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel” (Mt 3:12). Íme az isteni tűz, ami teljesen el fogja pusztítani a gonoszokat (Lásd: Mt 13:30,42,49-50; Lk 3:17; Jel 19:19-20; 20:7-10,14-15; 21:8).

Ez a végidei tűz fogja megemészteni a megtretleneket, valamint Sátánt és angyalait, és teljesen megtisztítja bolygónkat a bűntől és az átoktól, hogy megújuljon, ahogy azt megígérte az Úr.

MEGHASONLÁST OKOZÓ TŰZ

Az ótestamentumi próféciákban, mint ahogy az újtestamentumban és a jövődölések teljesezésében is, az Üdvözítő a „békesség Fejedelme” névvel van illetve. Íme, néhány szöveg:

„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán lesz, és hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek,

örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének!” (Ézs 9:6). BÉKESSÉG FEJEDELME.

„És ő a mi békességünk” (Mik 5:5) – PRÓFÉCIA!

„Mert Ő a mi békességünk” (Ef 2:14) – TELEJESEDÉS!

„Maga pedig a békességnek Ura adjon néktek mindenkor minden tekintetben békességet” (2Thes 3:16).

„Mert tetszett az Atyának, hogy Ő benne lakozzék az egész teljesség; és hogy Ő általa békéltessen meg mindent Magával, békességet szerezvén az Ő keresztyének vére által; Ő általa mindent, ami csak van, akár a földön, akár a mennyekben” (Kol 1:19-20).

Krisztus békességet ígért a tanítványoknak: „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (Jn 14:27).

„Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságok lesznek; de biztatok: én meggyőztem a világot” (Jn 16:33).

De itt van a „béke Fejedelme”, Aki megígérte az Ő békességét nekünk, ám Aki az evangéliumokban meglepő kijelentéseket tett: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert” (Mt 10:34).

„Gondoljátok-e, hogy azért jöttem, hogy békességet adjak e földön? Nem, mondom néktek; sőt inkább meghasonlást” (Lk 12:51).

Hogy lehet, hogy a békesség Fejedelme nem békét hoz a földre, hanem meghasonlást, széthúrást? Jézus megmagyarázta kijelentéseit, így hát nem nehéz megértenünk:

„Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támaszszak az ember és az ő atyja, a leány és az ő anyja, a meny és az ő napa közt; és hogy az embernek ellensége legyen az ő háza népe” (Mt 10:35-36).

„Mert mostantól fogva öten lesznek egy házbán, akik meghasonlanak, három kettő ellen, és kettő három ellen. Meghasonlik az atya a fiú ellen, és a fiú az atya ellen; és az anya a leány ellen, és a leány az anya ellen; napa a meny ellen, és a meny a napa ellen” (Lk 12:52-53).

A Megváltó a következőképpen fejezte ki ezt az összeférhetelenséget: „Azért jöttem, hogy e világra tüzet bocsássak: és mit akarok, ha az immár meggerjedett?” (Lk 12:49).

Igen, Krisztus a békesség Fejedelme, a béke Alkotója, viszont nem a kikényszerített vagy csálóka békességé. Az Ő békessége nem hamis, sá-

**Krisztus a béke Fejedelme,
a béke Megteremtője,
és itt nem megalkuvásra
épített, kikényszerített,
illuzórikus, hamis, sátáni
békéről van szó.**

táni, megalkuvásra épített béke. Az Ő evangéliumát egyes emberek elfogadják, mások pedig elutasítják. A két embercsoport között alakulnak ki a meg hasonlások és a konfliktusok. Az evangélium elutasítói véres megtorlást és üldözést indítottak az evangéliumot elfogadók ellen, máglyán égették el és mészárolták le őket, kegyetlen háborút indítottak ellenük.

Nem Krisztus akarta, hogy így legyen, de ez a kibékíthetetlen ellentét elkerülhetetlen. Ezt a tüzet Ő „vetette” a földre. Nem mellőzte, hanem szándékosan lobbantotta fel.

A békesség a világgal és Sátánnal pusztulást eredményez. Jöjjön bármi, az igazi hívő sosem fog elszakadni az Úrtól.

A gonoszok ellenségeskedése Isten hűséges gyermekei ellen közvetlenül a bűnbeesés után már fellángolt. Ábel Isten elvárása szerinti áldozatot mutatott be, Kain viszont másféle áldozattal állt elő. Mivel áldozata nem nyert elfogadást, közben az Ábelét elfogadta az Úr, Kain megölte

a testvérét. Ez volt a történelem első gyilkossága, az egyetemes nagy ámtás – az igazság és a hazugság közötti konfliktus – része.

„Az igazság nem volt népszerű Krisztus idejében. Napjainkban sem az. Népszerűtlen, amióta Sátán először megutáltatta az emberrel: olyan meséket talált ki, melyek önmagasztaláshoz vezettek. Nem találkozunk-e manapság olyan elméletekkel és tanokkal, melyeknek nincsen alapjuk Isten Igéjében? Az emberek mégis éppoly szívósan ragaszkodnak hozzájuk, mint a zsidók a hagyományaikhoz” (Ellen G. White, *Jézus élete*, 242. o.).

Ahol megjelenik az igazság, ott a lázadás is erőre kap. Az igazság tüzeit Krisztus lobbantotta lángra, amikor eljött a fájdalom és a szenvedés Férfiaként. Aki megpróbálja elkerülni ezt a tüzet, annak végül a gyehenna tüzeiben lesz része.

VÁLASSZATOK! ■

AHOL MEGJELENIK AZ IGASZSÁG, OTT A LÁZADÁS IS ERŐRE KAP. AZ IGASZSÁG TÜZÉT KRISZTUS LOBBANTOTTA LÁNGRA, AMIKOR ELJÖTT A FÁJDALOM ÉS A SZENVEDÉS FÉRFIAKÉNT. AKI MEGPRÓBÁLJA ELKERÜLNI EZT A TÜZET, ANNAK VÉGÜL A GYEHENNA TÜZÉBEN LESZ RÉSZE.

Dr. Ștefan Radu, nyugdíjas lelkipásztor,
a hittudományok doktora



**REMÉNYSÉG
HANGJA RÁDIÓ**

REMENYSEGHANGJA.RO



Available on the
App Store



ANDROID APP ON
Google Play





KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK A TEREMTÉS KÖNYVÉBEN (I)

Költemény lenne a Teremtés könyvében leírt történet?

A héber költészetet elsősorban a rövid, párhuzamos verssorok (2-5 szavas hemistichonok) és a különleges nyelvezet jellemzik. A sorvégek nem rímelnak, de van egyfajta hangsúlyozásuk, aminek köszönhetően ütemesen hangzanak. A prózai írások is hasonlóképpen tagolhatóak, és egyes bibliai könyvekben nehéz észrevenni a vers és a próza közötti különbséget. A teremtés története azonban sematikus próza, hosszú mondatokkal, amelyben 2-3 olyan passzus is feltűnik, amelyet eredetileg talán versként mondtak el:

„Még semmiféle mezei növény sem vala a földön,
s még semmiféle mezei fű sem hajtott ki,
mert az Úr Isten még nem bocsátott vala esőt a földre;
és ember sem vala, ki a földet művelje;
azonban pára szállott vala fel a földről,
és megnedvesíté a föld egész színét.
(1Móz 2:5-6)

*

Ez már csontomból való csont,
és testemből való test:
ez asszonyembernek (iššā) neveztessék,
mert emberből (ʾiś) vétetett. (1Móz 2:23)

De ha az egész teremtéstörténet költemény lenne, akkor sem kérdőjelezné meg a tényközlő jellegét. Vessétek össze a történeti zsoltárokkal (78; 106; 114, stb.).

A Teremtés könyvének nyelvezete

Rendkívül fontos megértenünk, hogy milyen kulcsban olvassuk Mózes első könyvét. Kálvin tett egy értékes észrevételt 1Móz 1:14 versére vonatkozóan: „Ne feledkezzünk meg arról, hogy Mózes nem tudományos pontossággal ír itt ezekről a titokzatos történetekről, hanem azokat a dolgokat jegyzi le az emberi érzékelés és a köznyelv segítségével, amelyek mindenütt láthatók, és még a műveletlenek is megértik.¹

Ellen White is rámutat arra, hogy az egész Biblia emberi, kifogásolható és kulturálisan kontextualizálható nyelven közöl.² Isten nem volt érdekelt abban, hogy a tudományos szempontokat próféták által tisztázza, s az igazságot tudományos

nyelven jelentse ki az embernek. Ezért a Biblia nem a jelenlegi, tudományosságtól átítatott kultúra nyelvén szól hozzánk, hanem a letűnt korok kultúrájára jellemző nyelvezet által. Azokban a korokban nem léteztek a mai tudományos fogalmak, amelyek által a világegyetemről beszélünk, a dolgokat úgy jegyezték le, ahogy jelenségként észlelték, nem pedig úgy, ahogy önmagukban léteznek. A Biblia úgy van megírva, hogy az évezredek során élt emberek többsége megértse, a ma élő tudatlan, kevésbé képzett emberek is, akik többen vannak, mint gondolnánk.

A Biblia nyelvezete fenomenológiai, azaz úgy írja le a jelenséget, ahogy az megjelenik (a látszat, a megszokott illúzió), anélkül, hogy utalna mély fizikai valóságára, a jelenség tudományos okaira. Ezt a nyelvezetet használjuk ma is, amikor a nap felkeltéről vagy nyugtáról beszélünk, abszolút valóságként írva le ezáltal a nap mozgásának látszatát az égboltozaton, jóllehet tudjuk, hogy semmiféle kupola nincs a nap felett, a Föld forgása kelti a nap mozgásának illúzióját.

Ez a nyelvészeti és irodalmi kérdés nagyon akuttá válik a fény és a világítótestek megjelenésének értelmezésekor, valamint a „föld” és az „ég” bibliai fogalomként történő meghatározásakor. A két – tudományos és fenomenológiai – nyelvezet megkülönböztetés nélküli kombinációja dilemmákat és hiábavaló ellentmondásokat teremt.

A fenomenológiai, előtudományos nyelvezetben a csillagok azok, amiknek látszanak: apró fények az ég boltozatán – egyesek mozdulatlanok, mások mozognak³ vagy lehullanak az égboltról. A realista, tudományos nyelvezet prizmáján keresztül nincs valóságos égboltozat, és a csillagok napok a világegyetemben, óriási távolságra egymástól, a naprendszer bolygói, meteorok, vagy a nap maga (a legközelebbi csillag).

Tudományos nyelvezetben a Föld a naprendszer egyik forgó és keringő mozgásban lévő bolygója. A hagyományos (előtudományos, fenomenológiai) nyelvezetben a föld a száraz talaj kiterjedése, az ország, a kontinens, a föld felülete. Bibliai nyelvezetben az ég az a boltozat, amelyen az égitestek és a felhők mozognak.

Ha jobban megfigyeljük Mózesnek a teremtés leírásakor használt ígeit, arra a következtetésre ju-

A BIBLIA ÚGY VAN
MEGÍRVA, HOGY
AZ ÉVEZREDEK
SORÁN ÉLT EMBE-
REK TÖBBSÉGE
MEGÉRTSE, A MA
ÉLŐ TUDATLAN,
KEVÉSBÉ KÉPZETT
EMBEREK IS.

tunk, hogy a szerző népies, költői, figuratív, nem pedig pontos, tudományos nyelvezetet használ az Istenség tevékenységének bemutatásához. A teremtettségként írja le, ahogy azt az összes felhasznált ige bizonyítja:

- A *bārā*³ igét a szerző az égnek és a földnek az ősoceánból, az embernek a földből, az aszszonynak a férfiből való megteremtése, valamint a szülés leírásakor használja.⁴ Az értelme azonban fenomenológiai, mivel azt jelenti: „valami új megteremtése”, „valami új megtörténésének az előidézése”.⁵
- A *rahḥēf* ige (lebeg, 1Móz 1:2) Isten Szentlelkét írja le metaforikusan, vagy jelenség megnyilvánulásaként (Mt 3:16).⁶
- A *hāyā* igét („lenni”, „létezni”) gyakran használják a „megtörténik”, „megjelenik” jelentés közvetítésére⁷, jelezve ezáltal azt, ami látszik („lőn [világosság]”, „lett”, „megtörtént”). A *wa-yahiy ʾor* kifejezés jelentése „lőn világosság”, „megjelent a világosság” a földön, nem pedig az, hogy akkor jelent meg az első foton a big-bang forgatókönyve szerint.
- A *habdēl* ige („elválasztani”, „megkülönböztetni”)⁸ gyakran szerepel a Teremtés könyve 1. fejezetében (4, 6-7, 14, 18), és bárhogyan is értelmeznénk, nem realista nyelvezetet képvisel. Népies, költői nyelvezetről van szó.
- A *hacmēah* múlt idejű ige („sarjadzik”, „kihajt”) rámutat arra, hogy Isten alkotta meg a növényzetet és az állatvilágot (1Móz 1:11-12, 24; 1Móz 2:9; Zsolt 147:8), a megjelenésüket a földből úgy írja le Mózes, ahogy azt az angyalok láthatták (Jób 38:4).
- A *mašal* ige („kormányozni”) a mennyi lények éjjeli és nappali cselekvésére (16, 18 v; Zsolt 136:8-9), a férfi és a nő állatok feletti uralkodására (Zsolt 8:7; vö. 1Móz 1:26) utal. Az ige jelentése nyilván képletes.
- A csillagok jelenségként, látszólagos szerepként vannak megemlítve: *világosságok* vagy *világító testek* (*māʾōrōt*), és teljesen figyelmen kívül van hagyva a természetük, a helyzetük és az állapotuk (1Móz 1:16-17). Mózes első könyve nem azt állítja, hogy Isten a negyedik napon a semmiből óriási gömböket alkotott, amelyeknek gravitációs és energetikai szerepük van a távoli világegyetemben, hanem azt, hogy „világító testeket” jelentetett meg, amelyeket az égboltunkra helyezett.
- A *natan* igét („adni”) gyakran használják származtatott jelentéseiben: „tenni”, „meghatározni”, „megalapítani”, „kijelölni”. Isten a felhőkre tette a szivárványt, az égre a csillagokat (1Móz 1:17; 9:13). Tudjuk azonban, hogy mind a szí-

várvány, mind az égbolt világító testei nem egyszerű tárgyak, amiket egyik helyről elvesszünk, és a másik helyre teszünk. Ezek fizikai jelenségek, amelyek a Teremtő és az általa lefektetett törvények rendelkezésére állnak.

- Isten *teremtette* az embert (1Móz 2:7-8): *yācār* (alakított, öntött, faragott, mesteri módon elkészített). Ugyanez az ige azonban az állatok megteremtésére is utal (1Móz 2:19), annak ellenére, hogy azt olvassuk, „a föld hozza” azokat (1Móz 1:24); továbbá fegyverek feltalálásának vagy gyártásának megnevezésére is használják (Ézs 54:17), vagy amikor valamely cselekedet vagy sors előrelátását, elrendelését szeretnénk kifejezni (2Kir 19:25; Zsolt 139:16). A világosság „előállításának” megnevezésére is ezt az igét használják (Ézs 45:7). Az ige nyilván költői jelentéssel bír.
- 1Móz 1:7 alapigéje a *ʿāšā*, amelynek a legáltalánosabban vett jelentése a „tenni”, „csinálni”, és utalhat bármilyen cselekvésre, konkrétan és elvontra egyaránt. Prédikátor könyve 2:9 versében a „szerzék magamnak éneklő férfiakat és éneklő asszonyokat” kifejezés igéje is a *ʿāšā*; 2Móz 11:10-ben „Mózes és Áron mindezeket a csodákat megtevék a fáraó előtt”, jóllehet egyáltalán nem tudták, hogyan keletkeztek ezek a jelek.
- Különösképpen tanulságos a *hēraʿe* ige („látszani”, „megmutatkozni”, „látatni”, „v-minek tetszeni, tűnni”) 1Móz 1:9 versében: „hogy tessék meg a száraz”. Az 1:1 versben az van megírva, hogy „teremté Isten az eget és a földet”, a 7. versben pedig azt is megtudjuk, hogy hogyan: megparancsolta, hogy mutakozzon meg („tessék meg”) a száraz, amit aztán földnek nevezett el.
- Szintén gyakori ige a *qārā*⁹ („megnevezni”, „nevet adni”, „szerepet bízni valakire”). Isten a világosságot „nappalnak”, a sötétséget „éjszakának” nevezte el, az ég alatt egybegyűjtött vizeket pedig „tengernek”. Istennek nem volt szüksége arra, hogy nevet adjon ezeknek, viszont érzékeltetni akarta azt, hogy szerepet szánt nekik, és az ellenőrzése alatt tartja őket. Ezek a héber kifejezések egyértelműen azt bizonyítják, hogy Mózes első könyvének nyelvezete irodalmi, költői, népies és fenomenológiai, és távolról sem tudományos. Ahhoz, hogy megértsük a jelenség mögötti valóságot, már amennyire lehet, a leírásokat a mai kulturális nyelvezettel kell kifejeznünk.

A TOLMÁCSOLT IGE FLORIN LAIU



HA JOBBAN MEGFELGYELJÜK MÓZESNEK A TEREMTÉS LEÍRÁSAKOR HASZNÁLT IGÉIT, ARRRA A KÖVETKEZTÉSRE JUTUNK, HOGY A SZERZŐ NÉPIES, KÖLTŐI, FIGURATÍV, NEM PEDIG PONTOS, TUDOMÁNYOS NYELVEZETET HASZNÁL AZ ISTENSÉG TEVÉKENYSÉGÉNEK BEMUTATÁSÁHOZ.

Miért van két különböző leírása a teremtésnek?

1Móz 1:1–2:3 szakasza mellett a világ terem-
tése 1Móz 2:4–25 szakaszában is be van mutatva.
A kételkedő kritika egymással szembehelyezi a
két teremtéstörténetet, jóllehet ezek egymás ki-
egészítői. Figyelmes vizsgálat és elegendő jóaka-
rat mellett azonban előtűnnek a különbségek.

Az 1Móz 2:4–25-ben található leírás ugyanazt
a teremtést mutatja be, mint az 1. fejezet szövege,
amely viszont a harmadik nap eseményeire, azaz
a növényzet megteremtésére (1Móz 1:9–13) és a
hatodik napra, az ember megalkotására (1:24–31)
összpontosít. Az 1. fejezet vázlatos, általános be-
mutatás, az 1Móz 2:4–25 szakasz viszont az em-
bernek, az Istenség remekművének megterem-
tésére fókuszál. Az itt megjelenő részletek szük-
ségesek ahhoz, hogy megértsük az ember buká-
sát (3. fejezet), valamint a jó és a gonosz közötti
konfliktust, amely már az első emberpár életé-
ben megmutatkozott, és folytatódott a Kainból és
Séth-ből származó nemzetség életében.

A kozmogónia különböző leírásának célja
1Móz 2:4–6 verseiben a következő történet elő-
készítése. Az 1Móz 1:1–10 szakaszban domináns
a vizek jelenléte, ami a 2. fejezeti leírásban már
nem ismétlődik meg, ahogy az égitestek, a vízi és
szárnyas élőlények megteremtéséről sem törté-
nik említés. Mivel Mózes a földből (*ʿadāmā*) al-
kotott emberre összpontosít (*ʿadām*), valamint az
embernek a föld megmunkálásában játszott sze-
repére, addig a második leírás a kietlen föld be-
mutatásával kezdődik, amikor még esők sem vol-
tak (2:4), és ember sem, aki megművelné a ta-
lajt. A szerző ezután leírja, hogyan gondoskodott
az Úr ezeknek a szükségleteknek a betöltéséről:
a föld porából megalkotta az embert, és egy ker-
tet – egy álomszép világot – adott neki. Az 1. fe-
jezetben nincs részletezve az ember teremtése, a 2.
részben viszont minden olyan részlet említésre
kerül, ami fontos a következő leírások megérté-
séhez.

A kert és az állatok megteremtésének említése
1Móz 2:8–9, 19 versekben nem mond ellent an-
nak a ténynek, hogy a teremtés hetén Isten a teljes
művet befejezte. A 2. rész eseményei időben a ha-
todik napra tehetők (1Móz 1:31). Az 5. és a 6. na-
pon az ember előtt teremtett élőlényekre való uta-
lás 1Móz 2:19-ben nem jelzi ennek a cselekvésnek
a pontos idejét, hanem mindössze újra felveszi az
1. fejezet motívumának fonalát, bizonyos pontosí-
tásokkal, az ember és az állat közötti biológiai és
pszichológiai különbségek hangsúlyozása érdeké-
ben (20. vers). A héber nyelvben nincs régmúlt
igeidő; ez az idő beleértett, és más alakban, bi-
zonyos szintaktikai feltételek között fejezhető ki.

Ugyanez a magyarázat érvényes a kert megjelené-
sére is 1Móz 2:8–9 szakaszában.

Az ember feladatul kapta, hogy nevet adjon az
állatoknak (1Móz 2:19–20). Ez a mozzanat azért
fontos, mert hangsúlyozza: az ember már a meg-
teremtésétől kezdve értelmes lény volt (*homo sa-
piens*), és Annak képét viselte magán, Aki a te-
remtés elemeinek is nevet adott, továbbá azért
is jelentőségteljes, mert analógia útján felkelti az
emberben az egyedi nemi és társadalmi azonos-
ság tudatát (1Móz 2:23).

A tényt a szerző oly módon írta le (és ezt a for-
dítások is tükrözik, 1Móz 2:20), hogy azt a benyo-
mást kelti: azzal az alkalommal minden állat ne-
vet kapott, ami viszont akkora munkát feltételez,
hogy messze meghaladja egy 24 órás nap kereteit.
A héber *kol* szó azonban nem mindig jelent „ab-
szolút teljességet”, „mindent”, sokszor viszonyla-
gos vagy felnagyított a jelentése⁹, nem kell tehát
azt értenünk, hogy abszolút minden állat felsora-
kozott Ádám előtt azon a napon. Figyelembe véve
a művet gyakorlati célját, arra következtethe-
tünk, hogy a szerző csak a nemileg megkülönböz-
tethető, nagy testű állatfajokra utalt. És ezek kö-
zül sem volt mindenkinek szüksége névre mind-
addig, amíg az ember nem ébredt a saját neme
szerepének tudatára. Az ezt követő hetekben lett
Ádámnak elég ideje a névadói munka folytatására.

Mi az a „kezdet”, amire a héber Biblia utal 1Móz 1:1-ben?

Amikor kronológiai értelemben használatos
a *rē-šīt* szó (kiindulópont, kezdet, első rész), min-
dig relatív a jelentése (v-minek [évnek, uralko-
dásnak] a kezdete). 1Móz 1:1 versében a „világ
kezdetét” jelenti, a fenomenológiai nyelvezet és
az antropocentrikus kozmológiai szemlélet kon-
textusában. Következésképpen a mi világunkról
van szó, arról a világról, amiben élünk, s amelyet
látunk, nem pedig az egész metagalaktikus világ-
egyetem abszolút kezdetéről.

Mit jelent a „teremt” ige?

Az értelmező szótár szerint a „teremt” ige je-
lentése: „megalkotni valamit, ami addig nem léte-
zett”; „megalapítani”; „létrehozni”; „feltalálni va-
lamit”; „létrehozni egy tárgyat”; „előidézni egy ál-
lapotot, hatást”. Egyedül az egyházi teológiai nyel-
vezetben jelenti azt a „teremt” ige, hogy „valaki
a semmiből alkot valamit”. Ezt a jelentést azonban
a teológia érvényesíti, nem a héber terminológia.

A *bārā* ige minden esetben azt jelenti, hogy
„valami újat csinálni, létrehozni, alkotni”. Az egyet-
len különbség a [magyar, ford. megj.] „teremt”
igével szemben az, hogy a *bārā*-nak egyedül
Isten lehet az alanya¹⁰. Következésképpen az ar-

AZ EMBER
FELADATUL
KAPTA, HOGY
NEVET ADJON
AZ ÁLLATOK-
NAK. EZ A MOZ-
ZANAT AZÉRT
FONTOS, MERT
HANGSÚLYOZZA:
AZ EMBER MÁR
A MEGTEREMTÉ-
SÉTŐL KEZDVE
ÉRTELMES LÉNY
VOLT, ÉS ANNAK
KÉPÉT VISELTE
MAGÁN, AKI
A TEREMTÉS
ELEMEINEK IS
NEVET ADOTT.

chaikus jellegű szót különleges költői céllal használta a szerző¹¹ („csinálni valami újat, rendkívülit”). Mindazonáltal ez az ige nem arra vonatkozik, hogy valaki „a semmiből” alkotna meg valamit. Az ember nem a semmiből, hanem a föld porából lett megteremtve, annak a földnek a porából, amelyet Isten alkotott (1Móz 2:7)¹². Ugyanez az ige használatos a tengeri élőlények megteremtésének leírásakor (1Móz 1:21), valamint az új nemzedékre, új népre (Zsolt 102:19), a sötétség (Ézs 45:7) és az új ég és új föld megteremtésére való utalás alkalmával (Ézs 65:17–18).

E megjegyzések által nem azt akarom sugallni, hogy az anyag (a világegyetem) örök életű lenne, mint Isten, vagy hogy Isten nem több egyszerű világteremtő szellemtől, aki egy már előtte létezett anyagtól függ. Mindössze azt szeretném érzékelteni, hogy a héber ige jelentése „valami rendkívülit teremteni”, anélkül, hogy részleteznék: a semmiből, vagy már létező anyagból történik-e az alkotás. A világegyetem abszolút kezdete megelőzi az 1Mózes 1–2-ben leírt tereméstörténet idejét, a bibliai történetben a világegyetemnek és a Földnek mint bolygónak már léteznie kellett, ha a negyedik napon megjelenhettek az égbolton az égitestek (1Móz 1:14–19), ha a mennyi lények már léteztek a föld megalkotásakor (Jób 38:4–7; 1Móz 3:24), és az ósíceán pusztasága és sötétbe burkoltsága már létezett a világunk teremtése előtt.

A már létezett vizeket Isten vertikális és horizontális szinten különválasztotta, amikor megteremtette az égboltozatot és a szárazat, azaz az eget és a földet (1Móz 1:2, 6–10). A föld „vízből és víz által állt elő az Isten szavára” (2Pt 3:5). A kezdeti víz világunk kozmológiai és geofizikai szempontjai megértésének a kulcsa. A víz az az elem, amely a teremtés első napja előtt is létezett, és a bolygó-

nak elég melegnek kellett lennie, hisz ez a víz folyékony halmazállapotban volt. ■

(Folytatása a következő számban)

Florin Lăiu, nyugdíjas bibliatanár

1. John Calvin: Commentary on Genesis, 1. köt., <https://ccel.org/ccel/calvin/calcom01/calcom01>. Lásd továbbá: PostBarthian: John Calvin on Genesis 1, as an Accommodation to the Ordinary Customs of Men (online cikk), 1997–2019.
2. Vö. E. G. White: MS 24/1886; 121. levél: 1901 (*Selected Messages*, 1. köt., 1958: 12–20; F. D. Nichol: *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 7. köt., 1957:945): „A Biblia nyelvezete nem emberfeletti. Jézus emberi testet öltött magára, hogy eljuthasson az emberhez, a maga környezetében. Következésképpen a Biblia nyelvezetének is emberinek kellett lennie, és minden, ami emberi, az nem lehet tökéletes... A Biblia gyakorlati célokat szolgál, és isteni ihletés alatt álló emberek írták. Mindazonáltal nem képviseli azt a módot, ahogyan maga Isten gondolkodik és kifejezi magát, inkább az emberi eszköz gondolkodás- és kifejezőmódját tükrözi. A Biblia nem íróként mutatja be Istent... Istent nem a Biblia szavaiban, logikájában és retorikájában mutatja meg az erejét. A Biblia írói mindössze a titkai voltak Istennek, nem az íróitokai.
3. A hulló csillagokat a görögök *planetes*-eknek (tévelygő, eltévedt csillagoknak) tartották, és az istenek neveivel nevezték el őket.
4. 1Móz 1:27; 5:1–2; 6:7; 5Móz 4:32; Zsolt 89:48; 102:18; 104:30; Ézs 43:1; Mal 2:10.
5. 2Móz 34:10; Zsolt 51:12; Ézs 4:5; 48:7; Jer 31:22; Ámos 4:13.
6. A *rahēf* ige a héber Bibliában egyedül a Pentateukhoszban jelenik meg. A héberrel rokon ugariti nyelvben (kánaánita nyelv, Kr. e. 1450–1200 körül) ez az ige a sas röptére, levegőben való lebegő köröztetésére vonatkozik. A szír (keresztény arám, <http://cal.huc.edu>) nyelvben a madarakra utalva, vagy figuratív értelemben használják: *a szárnyak kiterjesztése* (kotlani, árnyékot vetni v-mire, óvni; gyöngéden viselkedni v-ki iránt); *a lejtő repülés* (alászállni az égből, fenyegetni).
7. 1Móz 1:3, 5–6, 8; 3:1; Zak 14:7; vö. 1Sám 28:14.
8. A *bdl* ige nagyon gyakori, és a következő jelentései vannak: *elválaszt* (2Móz 26:33; Ez 42:20), *megkülönböztet* (3Móz 10:10; 11:47), *félreáll* (4Móz 16:21), *választ, elkülönít, félrevezet* (3Móz 20:24–26; 4Móz 8:14; 16:9; 5Móz 4:41; 1Krn 23:13), *kizár* (5Móz 29:20).
9. 1Móz 9:3; 4Móz 16:34; Józ 7:25; Bír 6:37; Dán 3:29, stb.
10. Visszaható módban is használatos, amikor az alany (valószínűleg Isten) kiléte mindössze sejtethető. Eredetileg azonban gyakori ige lehetett (*bārā* < *bānā*: megalapít, megépít), amelyhez bármilyen főnevet hozzá lehetett kapcsolni.
11. 2Móz 34:10; 4Móz 16:30; Zsolt 51:12/10; Jer 31:22.
12. Legalább 9-szer fordul elő a *bārā* ige az ember teremtésével kapcsolatban: 1Móz 1:27; 5:1–2; 6:7; 5Móz 4:32; Zsolt 89:48/47; Mal 2:10.





40 NAPI IMÁDSÁG

A GENERÁL KONFERENCIA ÜLÉSSZAKÁÉRT

2022. MÁJUS 3. – JÚNIUS 11.



A Generál Konferencia ülészakára 2022. június 6–11. között kerül sor St-Louis-ban (Missouri állam, Egyesült Államok).

<https://rugaciuneunita.ro/>





LÁZÁR ÚJRA ÉL!

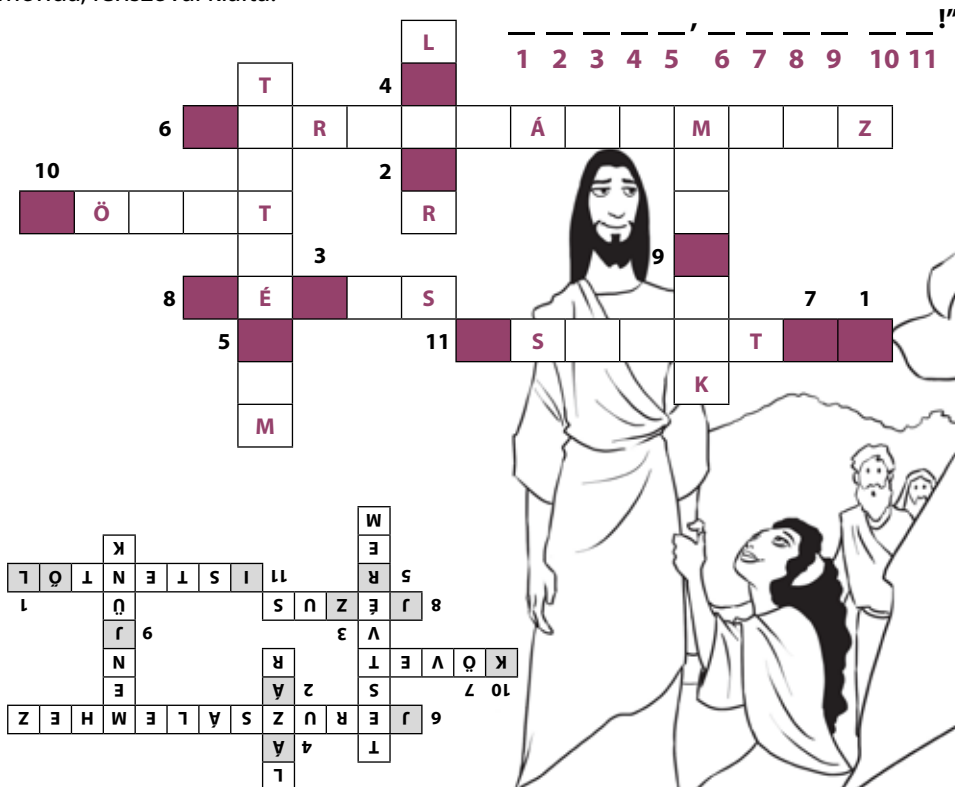
Lázár története a Biblia egyik legérdekesebb leírása. A rejtvénybe másoljátok be az alábbi igeszakasz vastagított betűs szavait. Segítségképpen az ábrába már beírtunk néhány betűt. Végül a mellérendelt számok sorrendjében olvassátok össze a sötétített kockákban található betűket, hogy megtudjátok, mit kiáltott Jézus a halott Lázár sírjánál.

„Vala pedig egy beteg, **Lázár**, Bethániából, Máriának és az ő testvérének, Márhának falujából. Küldének azért a testvérek ő hozzá, mondván: Uram, ímé, akit szeretsz, beteg. Jézus pedig, amikor ezt hallotta, monda: Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek Fia. Szereti vala pedig Jézus Márhát és annak nőtestvérét, és Lázárt. Mikor azért meghallá, hogy beteg, akkor két napig marada azon a helyen, ahol vala. Ezután aztán monda tanítványainak: **Menjünk** ismét Júdeába. Mondának néki a tanítványok: Mester, most akarnak vala téged megkövezni a júdabeliek, és újra oda mégy? Ekkor azért nyilván monda nékik **Jézus**: Lázár megholt... De menjünk el ő hozzá! Bethánia pedig közel vala **Jeruzsálemhez**, mintegy tizenöt futamatnyira... Mártha azért, amint hallja vala, hogy Jézus jó, elébe méne; Mária pedig otthon ül vala. Monda azért Mártha Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a **testvérem**. De most is tudom, hogy amit csak kérsz az **Istentől**, megadja néked az Isten... Jézus pedig újra felindulva magában, odamegy vala a sírhoz. Az pedig egy üreg vala, és kő fekvék rajta. Monda Jézus: Vegyétek el a **követ**... És mikor ezeket mondá, fenszóval kiálta:

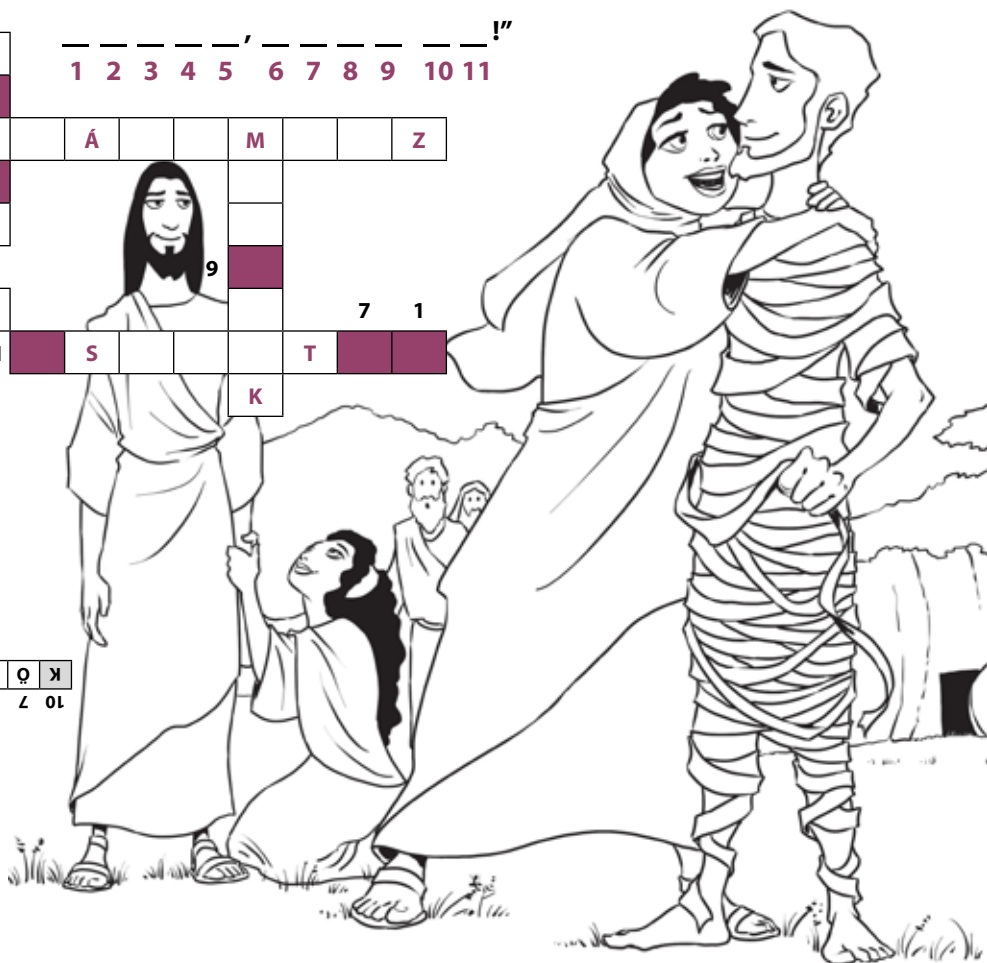
**OLVASOK ÉS
FELFEDEZEK
ALINA
CHIRILEANU**



Alina Chirileanu,
az Unió Gyermekosztálya
igazgatójának asszisztense



Megoldás: „Lázár, jöjj ki!”



Az igazi nevelés

FELVÉTELI

JÚLIUS 11-18.

SZEPTEMBER 5-12.

Adventista
pasztorálteológia

Szociális
gondozás

Óvodai és
elemi iskolai
pedagógia

„Dr. Luca”
Egészségügyi
Posztlíceum



58426



021 369 53 50
0744 685 123
uadventus.ro

0744 157 723
fb.com/scoalapostliceala
drlucacernica

